

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் சித்வைதானந்த

பரமஹம்ஸ பரீவராஜக் ஆசாரியரின்கீடராய

ஸ்ரீ சதானந்த பரமஹம்ஸ

புரி வ் ராஜக் ஆசாரியர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வேதாந்த சாராமிருதம்.

—❧(*)❧—

இது

திருக்களராண்டவரென்னும்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்

பாதசேகராகிய

ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிகளவர்களால்

தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

ஷெ. சுவாமிகளவர்களால்

—❧❧❧—

சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,

சச்சிதானந்த அச்சியந்திரக

பதிப்பிக்கப்பட்ட

1912.

இந்நூற்கு

அடியிற் குறிப்பித் துள்ள

மூன்று வியாக்கியானங்கு ளிருக்கின்றன.

1. நரசிம்ம சரஸ்வதிகளவர்கள் அருளிச்செய்த
சுபோதினி.
2. ராமதீர்த்தரவர்கள் அருளிச்செய்த • வித்வன்
மனோரஞ்சினி.
3. ஆபதேவரவர்கள் அருளிச்செய்த பாலபோ
தினி.

உ

ஓம் ஸ்ரீ கணேசாய நமஃ.

வேதாந்த சாராமிருதம்.

பாயிரம்.

ஞாயி றுயொளிர் வீர சேகர ஞான தேசிக
மாமுக, தூய தாகி யபேதமாகிய தோன்ற லேகரு
ணாநிதே, நீய தாமென நாயி னேனுடை நெஞ்சி லேநி
கழ் விததவா, வாய தாயுரை யாடு வானுனை வாழ்த்தி
வாழ்த்தி வணங்குவேன்.

கண்ட மின்றியே சச்சிதா னந்தமாய்க் கமழ்நதே
கண்ட நெஞ்செனு மிரண்டதுங் கவாந்திடா தாகிக்
கண்ட யாவையுந தாங்குறுங் கரியெனான் மாவாங்
கண்ட னைமன நினைகுவன் கருதிய துறவே.

அருத்தத் தானுமத் துவிதமா யானந்த மயமா
யருத்த மாந்துவி தங்கடந் தமர்ந்தனி ருவராங்
குருத்தம் பாதமெய் பணிந்தொரு குறிமதி யளவே
திருத்த மாமறை முடிசைத் தெள்ளமு துரைப்பேன்.

வேதாந்த சாரமிருதம்.

1 - வது சாதனப் பிரகரணம்.

வேதாந்தமென்பது உபநிடதப்பிரமாணமும் அத்
னனுசாரியாய சாரீரக சூத்திரங்களுமாகும். இதற்கு
(இந்நூற்கு) வேதாந்தப் பிரகரணத்தன்மை யுண்மை
யின் அதற்குரியதாய அனுபந்தங்களாலேயே அஃது
டைய தாந்தன்மை பெறப்படுதலின், ஆவை தனித்
தாராயத் தக்கனவன்றும்.

ஆண்டனுபந்த மென்பது:— அதிகாரி, விஷயம்,
சம்பந்தம், பிரயோஜனம் என்பனவாம்.

1. அதிகாரியோ விதிவழிகற்ற வேத வேதாங்கத்
தன்மையானே † முன்னரே அகில வேதங்கதத்தை
யறிந்தவனாய் இப்பிறப்பிலேனும் முற்பிறப்பி லேனும்
காமிய நிஷித்த நீக்கவாயிலாய் நித்திய நைமித்திகப்
பிராயச்சித்த உபாசனாநுட்டானத்தால் நிசிகலம்ஷங்
களும் நீங்கியிருத்தலின் நிதாந்த (அத்தியந்த) நின்மல
அந்தக்கரணனும் சாதன சதுட்டய சம்பன்னனும்
ஆய பிரமாதாவாம்.

அறக்காதி இஷ்டசாதனங்களாய சோதிட்டோ
மாதிகள் காமியங்களாம். நரகாதி யலிஷ்ட சாதனங்
ளாய வேதியுரைக் கோறல் முகலியன நிஷித்தங்களாம்.
செய்யா தொழியிற் பிரத்யவாய (பாப) சாதனங்களாய
சந்தியா வந்தனம் முதலியன நித்தியங்களாம். புத்திர
ஜன்மாதி யனுபந்திகளாய ஜாதேஷ்டி முதலியன நை
மித்திகங்களாம். பாபக்ஷய சாதனங்களாய சாந்திரா

† சாமாசியமாக என்றும், ஆரம்பத்திலேயே என்றும்
பொருள்படும்.

யண முதலியன பிராயச்சித்தங்களாம். சகுணப்பிரஹ்ம விஷய மானச விபாபார வடிவங்களாய சாண்டில்ய வித் தை முதலியன உபாசனைகளாம். (1) “அவ்விவ்வான்மா வை வேதானுவசனத்தினாலும் யாகத்தினாலும் பிராற் ற மணர் அறியும் பொருட்டு இச்சிக்கின்றனர்” என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதியினாலும், (2) “தவத்தாற் கல்மஷங் கொல்கின்றனர்” என்றற் றொடக்கத்து மிருதியினாலும், இந்தித்தியாதி கட்கும் புத்தி சுததி மேலாய பய னாம். உபாசனைகட்கோ சித்தைகாகாயம். (3) “கருமத் தாற் பிதூர்லோகம். வித்தைபாற் மேவ லோகம்” என் றற்றொடக்கத்து மறைகளான், நித்திய நைமித்திகங் கட்கும் உபாசனைகட்கும் அவாந்தர பலம் பிதூர் லோக சத்தியலோகப் பிராப்தியாம். நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம், இகா முத்திரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்தி, முமுக்ஷுந்நவம் என்பன சாத னங்களாம்.

சித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமென்பது, பிரஹ் மமே நித்திய வஸ்து, அதின்வேறாய யாவும் அசித்திய மென்னும் விவேசனமாம்.

மாலை சந்தனவனிதாதி விஷய போகங்களாய ஐகி கங் (இங்குள்ளவை) கட்டுக் கரும ஜன்னியத்தன்மை யானே அநித்தியத்தன்மையுண்மைபோல், அமிருதாதி விஷயபோகங்களான ஆமுஷ்டிகங் (அங்குள்ளவை) கட் கும் அசித்தியத் தன்மையானே அவற்றினின்றும் நிரந்தர விரகதி இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராக மாம்.

(1) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 4-4-22

(2) மதுஸ்யிருதி - 12-104

(3) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 1-5-16

சபாதிக்களோ சமத்தமோபரதி திதிக்கோ சமாதான
சிரத்தை யெனப் பெயிர் பெறுவனவாம்.

சமமென்பது, சிவனாதி வியதிரித்த விஷயங்களி
னின் மும் மனத்தின் சிக்கிரகமாம். தமமென்பது சிவ
னாதி வியதிரித்த விஷயங்களினின்றும் புறப்பொறி
களின் சிவர்த்தனமாம். சிவர்த்திதமாய* இவற்றிற்குச்
சிவனாதி விபதிரித்த விஷயங்களி னின்றும் உபர
மணம் உபரதியாம்; அல்லது விநித கர்மங்கட்கு விதி
யோடு பரித்தியாகம். திதிக்கோபாவது சீதோஷ்ணாதி
துவந் துவஞ் சநித்தலாம்; சிக்கிரகித்த மனத்திற்குச்
சிவனாதிரினும் அதன் அனுருண விஷயத்தின் (குரு
ககருணையின்) கண்ணும் சமாத (சிலைபெறுதல்) சமா
தானமாம் ஆசிரியபரருளிய ஆரணமுடி மொழிகளில்
விசுவாஸம் சிரத்தையாம்.

(முமுக்ஷு ரத்தன்மை மோக்ஷ இரசையாம். (1) “சாக்
தன் தாகதன்” என்றறொடககத் துச சுருதியான் இத்
தகைய வடி வினனாய பிரபாதா அதிகாரியாம். (2) “உதித
சாகதசுத தனும்பொறி யோடுக்கிடுபவனுங், கதித வாறு
செய் கசடறு குணங்கது வினனுஞ், சதத மேகுரு
சேவையெய் சன்முடி சூதுவுமாரு, சதத மீதவன்
பொருட்டளிந் திடனமித, தகுமால்” என்றும் கூறப்
பட்டிருக்கிறது.

2. விஷயம் ஸ்வரூபரற்றமைக்கிய கத்த சைதன்
னியப் பிரமேயமாய்; ஆண்டே மறைமுடிகட்குக் கருத்
திருந்தவின்.

(1) பிருகதாரணிய உபசீடதம் - 4-4-23

(2) உபதேசசகஸ்ரி-பார்த்திவப் பிரகாணம்-72

3. சம்பந்தமோ அவ்வறிக்கையப் பிரமேயத்திற்கும் அதன் பிரதிபாதக வுபதிஷ்டத் பிரமாணத்திற்கும் போத்திய போதக பாவமாம்.

4. பிரயோஜனமோ, (6) “ஆன்மவித்துச் சோகத்தைக் கடக்கின்றான்” என்றற்றொடக்கத்து மறைவினாலும், (7) “பிரஹ்மவித்துப் பிரஹ்மமீமயாவன்” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினாலும், அவ்வறிக்கையப் பிரமேயத்துள்ள அஞ்ஞான நிவிருத்தியும் தன் வடிவானந்த வடைவும் ஆம்.

ஜனனமாநாதி சம்சார தாபத்தான் மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாய் இவ்வதிகாரி கிரமெரியுண்பவன் தடமடுவை யடைதல் போல் உபகாரபானியனாய் அசேஷ சாஸ்திர பாண்டித்யமும் பிரஹ்மநிஷ்டையுமுடைய ஆசிரியரை யடைந்து அவரை யனுசரித்திருப்பன் (8) “சமீக்பாணியன் கரோத்திரிய பிரஹ்மநிஷ்டனை” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினுனென்க.

சாதனப்பிரகரணம் முற்றிற்று.

(6) சாந்தோக்கிய உபநிடதம் - 7-1-3

(7) முண்டகோபநிடதம் - 3-2-9

(8) முண்டகோபநிடதம் - 1-2-12

2-வது அத்தியாரோபப் பிரகரணம்.

~*~*~

அத்தேசிகேந்திரி பரமகிருபையால் அத்தியாரோப அபவாத நியாயத்தானே இவற் கருள்புரிவர்; (9) “அடைந்த அன்னவன் பொருட்டு அந்த அறிஞன் அருளுவன்” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினொன்க.

அரவபூதமல்லாத கபற்றின்கண் அரவாரோபம் போல் வஸ்துவின்கண் அவஸ்துவாரோபம் அத்தியாரோபமாம்.

சச்சிதானந்த அனந்த அத்வயப்பிரஹ்மம் வஸ்துவாம்.

அஞ்ஞானாதி சகலஜடசமூகம் அவஸ்துவாம்.

அஞ்ஞானமோ யானஞ்ஞன் என்றற்றொடக்கத்து அனுபவததானும், (10) “தன் குணங்களான் மறைபட்டிரா நின்ற தேவான்மசக்தியை” என்றற்றொடக்கத்து மறைகளானும், சதசத்துக்களாலநிர்வசனீயமாமென்றும், முக்குண வடிவமாமென்றும், ஞானவிரோதியாமென்றும், பாவரூபமாமென்றும், யாதோ சிறிது (பிரமோபாதானத்தன்மையது) ஆமென்றும் கூறுவர். இவ்வஞ்ஞானம் சமஷ்டி விபஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் ஒன்றென்றும்பலவென்றும்வியவகரிக்கப்படும். அங்ஙனமன்றே:-எங்ஙனம் தருக்களின் சமஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் “வனம்” என்று ஒன்றாந்தன்மை கூறப்படுமோ, எங்ஙனம் ஜலங்களின் சமஷ்டியபிப்பிராயத்தால் “ஜலாசயம்” (தடாகம்) என்று கூறப்படுமோ, அங்ஙனம் நானாத்

(9) முண்டகோபநிடதம் - 1-2-13

(10) சுவேதாகவதா உபநிடதம் - 1-3

தன்மையானே தோற்றவனவாய ஜீவகத அஞ்ஞானங்
களின் சமஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் அவ்வொன்றார் தன்
மைக் கூற்றும்; (11) “ அஜயாமேகையை ” என்றற்
றொடக்கத்துச் சுருதியினென்க.

இச்சமஷ்டி மேன்மையான உபாதி யானே விசுத்த
சத்வப் பிரதானமாம். இதனுடிகதசைதன்யம் சர்வஞ்
ஞக் தன்மை, சர்வோஸ்வரத் தன்மை, சர்வநிபந்துருத்
தன்மை முதலிய குணங்களை ஈடுகூடியதென்றும், அவ்
யக்தமென்றும், அந்தரியாமி பென்றுந் உலக காரண
மென்றும், சுர்வரனென்றும் கூறப்படும்; (12) “எவன்
சர்வஞ்ஞன் சர்வவித்து” என்னுஞ் சுருதியால், எல்லா
அஞ்ஞானங்களு மிலங்குகின்றமையின்.

இச்சமஷ்டி, அகிலகாரணத் தன்மையா லீசனுக்
குக் காரண சரீரமாம். ஆனந்தப் பெருக்கத் தன்மையா
னும் கோசமொப்ப மறைத்தற் றன்மையானும், ஆன
ந்தமய கோசமாம். சர்வோபரமத் (எல்லாமடங்குந்)
தன்மையானே துயிலும். அதனானேயே தூலகுக்குமப்
பிரபஞ்ச லயத்தான மெனவும் சொல்லப்படும்.

எங்ஙனம் வனத்திற்கு வியஷ்டி அபிப்பிராயத்
தால் “தருக்கள்” என்று பலவாந்தன்மை கூறப்படு
மோ, எங்ஙனம் ஜலாசயத்திற்கு (தடாகத்திற்கு) விய
ஷ்டி அபிப்பிராயத்தால் “ஜலங்கள்” என்று கூறப்படு
மோ, அங்ஙனம் அஞ்ஞானத்திற்கு வியஷ்டி அபிப்பிரா
யத்தால் அர்பலவாந் தன்மை கூறப்படும்; (13) “பா

(11) சுவேதாசுவதர உபநிடதம் - 4-5

(12) முண்டக உபநிடதம் - 1-1-9

(13) பிரகதாசனிய உபநிடதம் - 2-5-19.

மான்மா மாயைகளால் பலவடிவமாய் விளங்குகின்றது” என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரயினொன்றுணர்க.

சுண்டு வியஸ்த சம்ஸ்த வியாபித்தன்மையானே வியஷ்டி சமஷ்டித்வம் கூறப்படும். இவ்வியஷ்டி தாழ்மையான உபாதிபானே மலின சத்துவப்பிரதானமாம். இவ்வுபகிதசைதன்யம் அற்பஞ்ஞாதன்மை அனீர்வரத்தன்மை முதலிய குணங்களோடு கூடிய பிராஞ்ஞனென்று கூறப்படும்; ஓர் அஞ்ஞானத்தை விளக்கு விக்ருத் தன்மையுண்மையின் என்றும், இவற்குப் பிராஞ்ஞத் தன்மையும் விளக்காவின்றிய உபாதிபானே மக்கொளிர்தற் றன்மையின்மையின் என்றுமுணர்க. இவற்கு மிலிதகங்காராதி காரணத்தன்மையானே காரணசரீரமாம். ஆனந்தப் பெருக்கத்தன்மையானும் கோசமொப்பமறைத்தற் றன்மையானும் ஆனந்தமயகோசமாம். சர்வோபரமத் (எல்லாமடங்குந்) தன்னையானே தூயிலாம். அதனுனையே கால சூரும சரீரப்பிராஞ்சலயத்தானமெனவும் கூறப்படும்.

அஞ்ஞான்று இவ்வீரப்பிராஞ்ஞர்கள் சைதன்யவிளக்கமுற்ற அதிசூருக்கும அஞ்ஞான விருத்திகளால் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கின்றனா; (14) “ஆனந்தம் புகிப்போன் சின்முகன் பிராஞ்ஞன்” என்னும் மறையானும், “யான்சுகமாய்த் தூயின்றேன், ஒருசிறிது மறிந்நிலேன்” என்று நித்திரையினின்றும் எழுந்தவனுக்கு ஆராய்ச்சி கூடுகெ றனாயானும் என்க. இச்சமஷ்டி வியஷ்டிகட்குப் பெரும் வனமரங்கட்குப்போனறேனும் ஜலாசய ஜலங்கட்குப்போன்றேனும் உணர்ந்தகொள்க. இதனுபகித ஈசுரப பிராஞ்ஞர்கட்கும், தண்டலேதரு

வவச்சின்ன ஆகாசங்கட்குப் போன்றேனும், ஜலாசய ஜலகத பிரதிபிம்ப ஆகாசங்கட்குப் போன்றேனும் பேதாமாம். இதனை (15) “இவன் சர்வேஸ்வரன்” என்ற ஞொடக்கத்துச் சுருதியாணுணர்க.

தண்டலைதரு அதனவச்சின்ன ஆகாசங்கட்கேனும், ஜலாசயஜல அதினுற்ற பிரதிபிம்ப ஆகாசங்கட்கேனும் ஆதாரபூத அனுபவறித ஆகாசம்போல், இவ்வஞ்ஞான அதனுபவறித சைதன்யங்கட்கு ஆதாரபூத எவ்வுபநிதசைதன்யமோ அது துரியமென்று கூறப்படும். இதனை (16) “அக்வைதாமாய சிவத்தை நான்காவதாய் நாடுகின்றனர்” என்ற ஞொடக்கத்துச் சுருதியினுற காண்க. இத்தூரீயமாய சுத்தசைதன்னியம், அஞ்ஞானதி அதனுபவறித சைதன்னியங்களினின்றும் அமுலிடைப்பட்ட அயம்சிண்டம் போற் பிரிவு பெறாதகாய் உகாவாக்கியத்தின் வாசசியமாமென்றும், பிரிவு பெற்றதாய் யிலக்கியமாமென்றும் கூறப்படும்.

இவ்வஞ்ஞானத்திற்கு ஆவரண விசேஷபமெனப் பெயரிய இரண்டு சக்திகளுள். ஆவரண சக்தி ஆண்டற்பமேனும், மேகம் அனைகரோஜனைககணுற்ற ஆதிததிய மண்டலத்தை நோக்குபவன்றன் விழி நெறியை முடலினுனை எவ்வனம் மறைப்பது போன்ற தாமோ, அங் வனம் அஞ்ஞானம் பரிசுசின்னமேனும் அபரிச்சின்ன அசம்சாரியாய ஆன்மாவைக் காண்பான்றன் மதியை முடலினுனை மறைப்பது போன்றதாம்; அத்தகைய ஆற்றலாம். (17) “கருதமேக

(15) மாண்டேய உபரிடதம் - 6

(16) மாண்டேய உபரிடதம் - 7

(17) அஸ்தாமலக்யம் - 10

மூடியவிழி கனமறை கதிரவற் காணா, தெந்தவாறதி
மூடனு மொளிர்விலை யென்றுதா னெனுமோ, வந்த
வாறஞ்ஞ விழியற்குப் பத்தம்போ லளிர்வுறு மெதுதா,
னந்த நாசமற் றிலங்குறு மணிபுரு வாத்துமா
யானே” என்று அஃதறையப்பட்டுளது.

இவ்வாவரண சக்தி யவச்சின்னஞய ஆன்மாவிற்
கே, தன்னஞ்ஞானத்தான் மறைப்புறுங் கயற்றின்
கண் பாம்புத் தன்மைச் சம்பாவணயாகுமாறு போ
ன்று, கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவ இன்பதுன்ப
மோகவடிவ துச்ச சம்சாரபாவீனையும் சம்பவிக்கும்.

விசுஷபசக்தியும், எவ்வனம் பழுதையி னஞ்
ஞானம் தான் மறைக்குங் கயற்றின் கண் தன்னுற்ற
லால் பாம்பாடிகளை யுற்பவிக்கச் செய்யுமோ அங்ஙனம்
அஞ்ஞானமும் தான் மறைத்த ஆன்மாவின்கண்
விசுஷப சக்தியால் ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சத்தைப் பிறப்
பிக்கும்; அத்தகைய ஆற்றலாம். (18) “தோற்றலாஞ்
சக்தி குக்குமமதி, பிரமவண்டாந்தஞ் சகற் பிறப்பிக்
கும்” என்று அஃதறையப்பட்டுளது. லாதா (சிலந்தி,
உலண்டு, ஊர்ண நாபி) என்னும் பிராணியானது தூற்
காரியப் பொருட்டுத் தற்பிரதானத்தானே சிமித்தமும்
தற்காயப் பிரதானத்தானே உபாதானமும் ஆவ
தொப்ப, இருசக்தியோடுற்ற அஞ்ஞானோபஹிதமாய
சைதன்யத் தற்பிரதானத்தானே சிமித்தமும், தன்
னுபாதிப் பிரதானத் தானே உபாதானமும் ஆம்.

தமப்பிரதான விசுஷப சக்தியோடுற்ற அஞ்ஞா
னோபஹித சைதன்யத்தினின்றும் ஆகாசம், ஆகாசத்தி
னின்றும் காற்று, காற்றினின்றும் கனல், கனலினின்

யும் நீர், நீரினின்றும் பூவும் உண்டாம்;(19) “இவ்வான்
மாவின்னின்றும் ஆகாசம் உண்டாயிற்று” என்றற்றொடக்
கத்துச் சுருதியினனென்க. “அவற்றில் காட்டிய மிகுதி
காண்டலின் தமப்பிராதான்யம் அதன்காரணத்திற்
காம் (ஆகாசாதிகாரண அஞ்ஞானத்திற்காம்). அஞ்
ஞான்று (சிருட்டிகாலத்தில்) சத்துவ ரஜஸ் தமக்கள்
காரணகுண நன்முறையே அவ்வாகாசாதிகளின் மாட்
டுதிக்கின்றன. இவையே சூக்குமபூதங்க ளென்றும்
தன்மாத்திரைகளென்றும் அபஞ்சிகருதங்களென்றும்
கூறப்படுகின்றன.

இவற்றினின்றும் சூக்குமரீரங்களும் அலபூதங்
களு முண்டாகின்றன.

சூக்குமசரீரங்கள் பதினேழுவயவங்களாய லிங்க
சரீரங்கள்.

அவயவங்களே ! ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும்,
புத்தி மனங்களும், கன்மேந்திரிய பஞ்சகமும், வாயு
பஞ்சகமும் என்பனவாம்.

ஞானேந்திரியங்கள், சுரோத்திரம், துவக்கு,
சக்ஷு, சிவ்நுவை, கிராணமென்ப பெயரியனவாம்.
இவை ஆகாசாதிகளின் வியஸ்த சாத்துவிகாம்சங்களி
னின்றும் தனித்தனி முறையே உதயமாகின்றன.

புத்தி யென்பது நிச்சயவடிவ அந்தக்காணவிருத்
தியாம்.

மனமென்பது சங்கற்ப விகற்ப வடிவ அந்தக்
காண விருத்தியாம்.

இவற்றின் கண்ணேயே சித்த அகங்காரங்கட்கு
அடக்கமாம். இவை மற்றாகாசாதிமாட் டுற்ற மிவித

(ஹ்ருதமீசரந்த) சாத்துவிகாப்சங்குளினின்றும் உதயமாகின்றன. இவற்றிற்குப் பிரகாசவயு வததன்மையுண்டையின சாத்துவிகாப்சீக்ராயத்துவமாம்.

இப்புத்தி ஞானேந்திரியங்களைவிட கூடி விஞ்ஞானமயகோசமாம். இது கர்ந்தருதவ போகதருத்வ சுகித்துவ துக்கிததுவாதி அபிராபத தன்மையானே இகலோக பரலோக கமனவானுன் வியாவகாசிக ஹ்ருதேனக் கூறப்படுவன்.

மனமோ ஞானேந்திரியங்களைவிட கூடியதாய் மனோமய கோசமாம்.

கன்மேந்திரியங்கள் வர்த்து பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தமெனப் பெயரியனவாம். இவை மறமுகாசாதிகளின் விபஸ்த இரஜோப்சங்குளினின்றும் தனித்தனி முறைமையே பிறர்கின்றன.

வாயுக்கள்: பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் என்பனவாம். பிராணன் முன்னடையுடையான்; முகநுறுநிதிகேசவாசி. அபானன் பின்னடை பெற்றோன்; மாயுவிதித் தானவான். வியானன் தசதிசை நடையுடையான்; சரீரமுழுச்சஞ்சாரி. உதானன் கண்டகதானியன்; மேனடையுடையனாய் உற்கிரமணவாயு வாம். சமானன் சரீரநடுவுட் டங்குபவனாய் அயின்றி மாந்திய அன்னாதி சமீகரண்கர்னம் (சாமியாவஸ்தையைச் செய்பவனும்).

சிலரோ, நாகன் கூர்மன் கிருகலன் தேவதததன் தனஞ்சயன எனப் பெயரிய ஐந்தன்னிய வாயுக்கள் இருக்கின்றனவென்று கூறுகின்றனர். ஆண்டு, நாகன் உறகாரம் (வாந்தி) செய்பவனும்; கூர்மன் விழித்தல் செய்பவனும்; கிருகலன் பசியையுண்டுபண்ணுபவனும்;

தேவதத்தன் கொட்டாவிக்கொள்ளச் செய்பவனும்; தனஞ்ரயன போஷணஞ்செய்பவனும், இவற்றிற்குப் பிராணாதிகளிலடக்கங் கூடலிற், பிராண திக ஸந்தேயெனச் சிலா கூறுவர்.

இப்பிராண தி பஞ்சகம், ஆகாசாதிரி கணுள்ள மிவித இரஜோம்சத்தினின்றிடுக்கிறன. இப்பிராண தி பஞ்சகம் கன்மேந்திரியங்களுோடு கூடியதாய்ப்பிராண மய கோரமாம். இதற்குத் தொழில வடிவத்தன்மையானே இரஜோம்சகாரிபத் தன்மையாம் இக்கோசங்களின் மத்தியில் விஞ்ஞானமயன்—ஞானசக்திமான், கர்த்தா வடிவன்; மனோமயன்—இச்சாசக்திமான், கரணவடிவன்; பிராணமயன்—நிரிபாசக்திமான், காரிய வடிவன்; தகுதிக்கைமைமையானே இன்னணாபிவற்றின் பதர்ப்பென கூறுகின்றனர். இம் முக்கோசங்களும் ஒருங்கு கூடிச் சூக்தம் சரீரமெனச் சொல்லப்படும்.

ஈண்டும், அகில சூக்தம் சரீரம் ஏக புத்திவிஷயத் தானே வனம்போற்ரலாசாயம்போலேனும் சமஷ்டியும், அனேக புத்திவிஷயத்தானே தகுப்போ ஸீப்போலேனும் வியஷ்டியுமாம். இச்சமஷ்டியுபகித சைதன்யம் சூக்திரான்மா, இரஸியகருப்பன், பிராணன் என்றும் கூறப்படும். யாண்டு முட்புகுந்திருத்தலினும், ஞானம் இச்சை கிரியைச் சத்திமத் துபகிதத் தன்மையானும் என்க. இதற்குச் சமஷ்டி தூலப் பிரபஞ்சார்பேகை யானே சூக்தமத் தன்மையுற் சூக்தம் சரீரம், விஞ்ஞானமயாதி முக்கோசம், நனுவாதனைமயத் தன்மையாற் கனா, அதனானேயே, தூலப்பிரபஞ்ச லயத்தானம் எனவும் கூறப்படும்.

இவ்வியஷ்டி உபகித சைதன்யம் தைஜஸம்; தேஜோமய அந்தக்காண் உபகிதத் தன்மை புண்மையின். இதற்கு மிவ்வியஷ்டி தூலதேகாபேகைஷ்யானே சூக்குமத் தன்மையானென்னு மே துவினோனையே சூக்குமதேகம் விஞ்ஞானமயாதி முக்கோசம். நனுவாதனை மயத் தன்மையாற்கனா; அதனானையே, தூலசரீரலயத் தான மெனவுங் கூறப்படும்.

இச்சூத்திரான்ம தைஜசர்கள் அக்கால் மனோ விருத்திகளால் சூக்கும விஷயங்களை யனுபவிகின்றனர்; (21) “மிகப்பகுத் அண்போன் தைஜசன்” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியானென்க. ஈண்டும், சமஷ்டி வியஷ்டி கட்டும் அதனுபகித சூத்திரான் மாதைஜசர்கட்கும், வனந்தருப் போன்றும், அதனவர் சின்ன ஆகாசம் போன்றும், ஜலாசயம் லுலம் போன்றும், அதினுற்ற பிரதிபிம்ப ஆகாசம்போன்றும் அஃபதமாய்; இன்னணம் சூக்கும சரீர உற்பத்தியாம்.

தூலபூதங்களோ பஞ்சிகிருதங்களாம். பஞ்சிகரணமோ, ஆகாசாதி ஐந்தனுள் ஒவ்வொன்றையிருகூறாய்ச் சமமாய்ப் பகுத்து அப்பத்துப் பாகங்களுள் முதலனவாய ஐந்து பாகங்களைத் தனித்தனி நான்கு கூறாய்ச் சமமாய்ப் பகுத்து, தன்ற னிரண்டாவதரைப் பாகப் பிரித்தியாகத்தால் வேறு பாகங்களில் அந்நான்கு பாகங்களின் சேர்க்கையாமென்க. (22) “வகிர்ந்திரண்டொன்றுளால் வகைசெய்தாதினையத், தகவித ரங்களிற் சாதத்வவ்வைந் தாம்” என்று அஃதறையப்பட்டுளது. இதற்குப் பிரமாணமின்றென்று சங்கியாதொழிக; திரி

(21) மாணிகேய உபநிடதம் - 4.

(22) பஞ்சதசி-1-23.

விருத்தகரண சுருதியிறுப் பஞ்சீகரணத்திற்கும் உப
லக்ஷணத்தனமை புண்மையின்; ஐந்திற்கும் ஐவடிவத்
தன்மையிற் சமமான மிருபிதும் அவற்றி னுள்ளும்
(23) “விசேடத்தன்மையா னவ்வாத மவ்வாதம்” என்
ணும் நியாயத்தான் ஆகாசா கிக்குற்றா சர்ப்பவிக்கு
மென்க.

அருளுன ருகாசத்தின்கண் ணெலியும், வாயு
வின்கண் ணெலி யுறுகளுந், அழலின்கண் ணெலியு
றுருவங்களுந், நீரின்கண் ணெலி யுறுருவ விதங்
களுந், பிருதிவிவின்கண் ணெலி யுறுருவ வித நாற்
றங்களுந் நன்கிலங்கா நிற்கும்

இப்பஞ்சீகருத புகங்கனிநின்றும், பூலோகம் -
புவலோகம் - சுவலோகம் - மகலோகம் - ஜனலோகம் -
தபலோகம் - சத்தியலோகம் என்னுந்நாமங்க விரையப்
பெற்றனவாய் மீனமே விருப்பனவாய், அதலலோ
கம் - விதலலோகம் - சுதலலோகம் - இராதலலோ
கம் - தலாதலலோகம் - மகாதலலோகம் - பாதாலலோ
கம் எனப் பெயர் பெறுவனவாய்க் கீழ்க்கீழிருப்பனவு
மாய உலகங்களுந், பிரஹ்மான்டமும், அதனுள்ளுற்ற
நால்வகைத் தூல சரீரங்களுந், அவற்றிற் குசிதமாய
அன்ன பாணதிகளுந் உற்பத்தியாம்.

நால்வகைத் தேகங்களை ஜராயுஜம் அண்டஜம்
உற்பிஜ்ஜம் சுவேதஜம் எனப்பெயர் பெறுவனவாம்.

ஜராயுக்க (பைசு)னி னின்றும் பிறப்பனவாயமனுட
பசுவாதிகள் ஜராயுஜங்களாய். அண்டம் (முட்டை)களி
னின்றும் பிறப்பனவாய பருவை பன்னகாதிகள் அண்

டங்களாம். பூமியைப் பிளந்து பிறப்பனவாய் கக்ஷ (புற்கொடி) விருக்ஷாதிகள் உற்பிஜ்ஜங்களாம்; வேர் வையிரிவின்றும் பிறப்பனவாய் யுகமசகாதிகள் (பேன் கொதுகாதிகள்) சுவேதஜங்களாம்.

சனடும், சதுவித சகல தூலசரீரம் ஏகானேக புத்தி விஷயததானே வனம்போற் சலாசயம் போன் றேனும் சமஷ்டியும், தருப்போற் சலம். போன்றேனும் வியஷ்டியுமாற். இரசமஷ்டியபஹித சைதன்யம் வை பர்வணா ரினன்றும், விராட்டென்றும் விளர்ப்பப் பெ றும்; எல்லா நரா சிமாவித் தன்மைபாணம் பல்விதமா விலங்குற் கன்மைபாணம் மென்க. இதற் சிராமஷ்டி தூல சரீரமாம். அன்னவிகாரத் தன்மையானே அன்ன மாகோசமாம்; தூல போகாமதனத் தன்மைபானே தூல சரீரம். நனுவெனவும் நவிலப்பெயும். இவ்விய ஷ்டி யபஹித சைதன்யம் விசுவனேன விளர்ப்பப் பெறுவன். சூக்தம் சரிராபிரானத்தை விடாமல தூல சரீராதிப் பிரஷ்டத் தன்மை (நுழைந்த தன்மை) யுண்ணாரின் என்க. இவ்வு து மிவ்வியஷ்டி தூல சரீர மாம்; அன்னவிகாரத் தன்மையான் எனனும் ஏதுவி னானே அன்னமாய் கோசமாம்; நனுவெனவும் நவிலப் பெறும்.

அக்காலிவ்விபர்வ வைபர்வநாந், திக் து, வாதம், அருக்கன், வருணன், அஸ்வினி குமாரர், என்பவரான் முறையே யேனிய காதாதி நிந்திரியவார்த்தால் முறையே ஓசை யுறுருவ விரதநாமறங்கனும், அக்னி இந் திரன் உபேந்திரன் மாமன், பிரஜாயதி என்பவரான் முறையே யேனிய வாக்காதி இந்திரிய பஞ்சபக்ததான் முறையே வசனம் ஆகானம் கமனம் விசர்க்கார் ஆனந்

தம் என்பனவும், சமத்தின் பதாபகாரண சங்கரன்
அசயுதன எனபவரான் முறையே யேவிய மனம் புத்தி
அகவகாரம சித்தம் எனப லேயரிய உட்பொறி நான்
கால முறையே சங்கற்ப நிசசய * அகவகாரய சைத்
தங்நரும எனனு ம்வ்வெல்லாத நால் விடயங்களை
பனுபவிப்பாராகன்; (24) “ஜாகரித ஸ்தானம வெளிப்
பிரஞ்ஞன்” எனபதாதி மறையாற காண்க.

நண்டுமீ இத்தூல வியஷ்ட சமஷ்டி கட்டும் அத
னுபஹித விர்வ வைபவானராகட்டும் வனவிருக்கம
போன்றும், அதனவசசினன ஆகாசம போன்றும்,
ஜலாசய ஜலமபோன்றும், அதனக றுறற பிரதிபிம்ப
ஆகாசமபோன்றும் முனபோல் அபேகாமம். இவ்வண
ணம் பஞ்சீகிருத பஞ்சாதி கங்களி னின றும் தூலப் பிர
பஞ்ச உபபத்தியம்

இத தூலஞக்கும் காசணப் பிரபஞ்சங்களின் சம்ஷ்
டியும் ஒரூமகாபதிபஞ்சமாம்; எவ்வனம் அவாந்தர
வனங்களின் சமஷ்டி யொரு பெருவனமாமோ, எவங்
னந்தான் அவாந்தர ஜலாசயங்களின் சமஷ்டி யொரு
மகாஜலாசயமாமோ, இதுனுபகிதமாய வைபவானரதி
பரவர பரிபந்தமாய சைதனயமுட அவாந்தரவனுவச
மின்ன ஆகாசம போன்றும், அவாந்தர ஜலாசயகதப்
பிரதிபிம்ப ஆகாசமபோன்றும் ஒன்றேயாம். இம்மகாப
பிரபஞ்ச அதனுபஹித சைதன்யங்களைநிஷ்டைப்பதாய
பிண்டமபோல பகுக்கப்படாதகாய அனுபஹித சைத
ன்யம் (25) “துணிவாய் இவ்வெல்லாம பிரஜ்ஞமே”
என்னும் மெய்மொழிகு வசசியமாம், பகுக்கப்

அகவகார விஷய கருவும், சித்தவிஷய ஸ்மரணம்,

(24) மாண்டேக்கிய வுபகிதம் 3

(25) சாந்தோக்கிய உபகிதம் - 3-14-1

பெற்றதாய் இலக்கியமாம். இன்னணம் வஸ்துவின் கண் அவஸ்துவின் ஆரோபமாய் அத்தியாரோபம் சாமானியமாய்க் காட்டப்பட்டது.

இஞ்ஞன்று பிரத்தியக்கான்மாவின் கண் இதை இதை இவர் இவர் ஆரோபிக்கின்றார் என்று விசேஷ மாய்க்குறப்பெறும். அதிப்பிராகிருதர்களை (26) “ஆன் மாவுரனாய் மைந்தன்” என்பதாதி சுருதியானும், தன் பற்றேபற் புத்திரன்பாலும் பிரியங் காண்டவினானும், மைந்தன் புஷ்டனாயினும் நஷ்டனாரினும் யானே புஷ்டனும் நஷ்டனும் என்பதாதி யனுபவத்தானும் மைந்தன் ஆன்மாவென வழங்குகின்றனர்.

சார்வாகரோ:—(27) “அவ்விப்புருடன் அன்னரசு மயன்” என்பதாதி சுருதியினனும், எரிபற்றிய இல்லத்தினின்றும் தன் சுதனை விட்டேனும் தனது வெளிவருகை காணலானும், “பருத்தீதன் இளைத்தீதன்” என்பதாதி யனுபவத்தானும் தூலவாகம் (சரீரம்) ஆன்மாவெனச் சொல்லா நிற்பர்.

வேறு சார்வாகர்:—(28) “அப் பிராணன்கள் (அவ் விர்திரியங்கள்) பிதாவாய் பிரஜாபதியை யடைந்து கூறின” என்பதாதி சுருதியினனும், பொறிகளின்றேற் சரீரசலன மினமையினனும், “குருடன் யான் செவிடன் யான்” என்பதாதி யனுபவத்தானும் இந்திரியங்கள் ஆன்மாவென இயம்புவர்.

வேறு சார்வாகர்:—(29) “வேறு உள்ளான்மாப் பிராணமயன்” என்பதாதி சுருதியினனும், பிராணனின்

(26) கௌஷ்தக் பிராற்ற லோப நிடதம் - 2-11.

(27) தைத்திரீயோப நிடதம் - 2-1-1.

(28) சாந்தோக்யோப நிடதம் - 5-1-7.

(29) தைத்திரீயோப நிடதம் - 2-2-1.

றிப் பொறியாதிகளின் சலனமேலாமையினாலும், “யானையிலும் வேட்கையன் யான்றாக வேட்கையன்” என்பதாதி யனுபவத்தானும் சூரணன் ஆன்மாவெனப் பேசா நிற்பர்.

வேறு சார்வாகமோ:—(30) “வேறு உள்ளான்மா மனோமயன்” என்பதாதி சுருதியினாலும், மனந்தூரிலிற் பிராணாதி யபாவத்தானும் “யான் சங்கற்பவான், யான விகற்பவான்” என்பதாதி யனுபவத்தானும், மனம் ஆன்மாவென மலரா நிற்பா.

பெளத்தமோ:—(31) “வேறு உள்ளான்மா விஞ்ஞான மயன்” எனினுஞ் சுருதியினாலும், கருத்தானின் மீறற் கரணத்திற் காறப் பின்மையினாலும், யான கர்த்தா யான் மீபாகதா” என்பதாதி யனுபவத்தானும் புத்தி யான்மாவெனப் புகலா நிற்பர்.

பிரபாகர தார்க்கிகமோ:—(32) “வேறு உள்ளான்மா ஆனந்தமயன்” என்பதாதி சுருதியினாலும், மதி பாநிகட்கு அஞ்ஞானத்தின்கண் ணெடுக்கங் காண்ட வினாலும், “யான் ப்ரஞன், யானஞ்ஞானி” என்பதாதி யனுபவத்தானும் அஞ்ஞானம் ஆன்மாவென அறையா நிற்பர்.

பாட்டமோ:—(33) “பிரஞ்ஞானனைனே யானந்த மயன்” என்பதாதி சுருதியினாலும், ஆரிலிற் பிரகாச அபிரகாச மிருத்தலினாலும், என்னையானறிமீயன்” என்பதாதி யனுபவத்தானும், அஞ்ஞானைப்பற்றி நசை தன்மம் ஆன்மாவென அறையா நிற்பா.

(30) தைத்திரியோப சிடதம் - 2-3-1.

(31) தைத்திரியோப சிடதம் - 2-4-1.

(32) தைத்திரியோப சிடதம் - 2-5-1.

(33) மாண்டேய உபசிடதம் - 5.

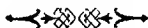
வேறு பொளத்தார்:—(34) “இது முன் அசத்தாக வேயிருந்தது” என்பதாதி சுருதியினாலும், தாயிலி ளவையும் இன்மையினாலும், “யானையிலின்கண் ணிருந்தேனில்லை” என எழுந்தானுக்கு இயற்கை ஆராய்ச்சி விஷய அனுபவமிருத்தலினாலும், சூனியம் ஆன மாவெனச் சொல்லா நிற்பார்.

இப் புத்திராதிக்கு அனன்மத்வ மியம்பப் பெறும்.

இவ் வதிப்பிராசிருதாதி வாதியர் கூறிய சுருதி புத்தி யனுபவ ஆபாசங்களில் முன் முன மொழிந்த சுருதி புத்தி யனுபவ ஆபாசங்கட்குப் பிற்பிற சுருதி புத்தி யனுபவ ஆபாசங்களான ஆன்மத் தன்மையபா தங் காண்டலின் மைந்தராதியாக கனன்மத்தன்மை வெட்டவெனியாம்; மேலும் “பிரததியக்கு, அத தூலம், அசக்ஷம், அப்பிராணன், அமனன், அகாததா, சைதன் யம், சின்மாததாய, சந்தா” என்பதாதி மரபல் சுருதி விரோதத்தானும், இப்புத்திரன் முதற் சூனியம்ரூப சடத்திற்குஞ் சைதன்ய விடயத்தன்மையானே கடைநி டீபான்று அநித்தியத்தன்மை புண்மையானும் யான பிரஹ்மமென்னும் அந்நானுபவப் பிராபலயத் தா னும், அவ்வசுருதி புத்தி யனுபவ ஆபாசங்கட்குப் பாதித்தன்மை புண்மையினும், புத்திரன் முதற் சூனியம்ரூப யாவும் அனன்மாவேயாம். ஆகையினால்தையதை விளக்கும் நிகதிய சத்த புத்தி முதற் சத்திய இயல்பினதாய பிரதயநகுச சைதன்யம் ஆன்ம வஸ்து வென வேதாந்த விதவதனுபவமாம். இவ்வண் ணம் அத்தியாரோபம் இயம்பப்பெற்றது.

அத்தியாரோபப் பிரகாசனம்

முற்றிற்று

3-வது அபவாதப் பிரகரணம்.

அபவாதமென்பது இச்சரீ விவர்த்தமாய சர்ப்பத் திற்கு இரச்சுமாத்திரத்தன்மை போல், வஸ்துவிவர்த்த மாய் அவஸ்துவாய அஞ்ஞானதிப் பிரபஞ்சத்திற்கு வஸ்துமாத்திரத் தன்மையாம். “அரிய வன்மைய தாகி யபல்தாய், விரிவ தைப்புதல் வார்கள் விராரோ, யரிய வின்மைய தாகி யபல்தாய், விரிவதைப் புல்லவ:” கள் விவர்த்தமே.” என்று அஸ்தையப்பர் நன்கு. அங்ஙமையன்றோ:—இப்போகாயதனமாய (போகத்திற் றிடமாய) சதுர்வித சகல : ஸர்வரீ ஜாதமும். பாக் கிய வடிவ அன்ஸபானாதிகமும், இதனிடமாம் வடிவப் பூவாதி ஸதுர்த்தச புவனங்களும், இதனிடமாம் வடிவப் பிரஹ்மாண்டமும் என்னும் இவைமாயும் இவற்றின் காரணவடிவ அபந்நி ரூபக மாத்திரமாம். இச்சத் தானு விஷய சகித பஞ்சிக்ருத பூதங்களும் குக்தா சரீரஜாத (உட்ட) மும் என்னுமீவையாயும் இவற்றின் காரணவடிவ அபந்நி ரூபக மாத்திரமாம். இச்சத் துவாதி குணசகித அபஞ்சிக்ருதங்கள், உற்பத்தி விபி ரகக் கிரமமாய் இதன் காரணபூத அஞ்ஞானோபஹித சைதன்ய மாத்திரமாகின்றன. இவ்வஞ்ஞானமும் அஞ் ஞானோபஹித சைதன்யமாய ஈஸ்வராதிகமும் இதனா தார பூத அனுபஹித சைதன்யரூபமாய துரீயுப் பிர ஹ்ம மாத்திரமாம்.

இவ்வத்தியாரோப அபவாதங்களால் தத்துவம் பதார்த்த சோதனமும் துணியப்பெற்ற தாம். அங்ஙன மன்றோ:—அஞ்ஞானதி சமஷ்டியும், இதனுபஹிதசர் வஞ்ஞத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யமும், இதனுபஹித

மும் என்னும் இம்முன்றும் தப்தாய பிண்டம்போல் ஒருமையாய் ஒளிர்வதே தத்பத வாசசிபார்த்தமாம்; இவ்வுபாதிபுபகித ஆகாரபூதமாய அனுபகித சைதன்யம் தத்பத இலக்ஷிபார்த்தமாம். அநுநுதி வியஷ்டமும், இதனுபகிதமாய அபாபுருத தன்மையாதி விசிஷ்ட சைதன்யமும், இதனுபகிதமும் என்னுமிம்முன்றும் தப்தாயபிண்டம்போல் ஒருமையாய் ஒளிர்வதே துவம்பத வாசசிபார்த்தமாம்; இவ்வுபாதிபுபகித ஆகாரபூதமாய அனுபகித பிரததிபக்கானந்த நுமாய துரீய சைதன்யம் துவம்பத இலக்ஷிபார்த்தமாம்.

அபவாதபிரகாணம்

முற்றிற்ம்.

4 - வது மசாவாக்கியப் பிரகரணம்.

இனி மகாவாகியபடுபருள் வருணிக்கப்படும்:—
இத்தத்துவமசி வாங்கியம் சம்பந்தத்திரபததால் ஆகண்டாதத போதநமாம். சம்பந்தத்திரபடுன்பது பதவகட்டுச சாமானுதிகரணமும், பதார்த்தவகட்டு விரேஷண விசேஷ்யபாவமும், பிரததியககானம லக்ஷண (லக்ஷா)ங் கட், லக்ஷியலக்ஷண பாவ முமெனவாம். “சாமானுதிகரணயா, விரேஷண விசேஷ்யதை, இலக்ஷிய இலக்ஷணசம்பந்தம் என்னுமிம்முன்றும் பதார்த்தப் பிரததிபக்காத்மாககட்கமம் பதார்த்தவகட்டுக்கும் பிரததியககானமாவிற்கும் உனநேனும், பதததிற்மும் அர்த்தத்திற்கும் பிரததிபக்கானமாவிற்கு மென்றேனுங்கொள்க”) என்று அஃதறையப்பட்டுளது.

சாமானுதிகரணயசம்பந்தமாண்டெவ்வனம்:—“சோ பந் தேவதத்தத் (அந்தத் தேவதத்தனே இந்தத் தேவதத்தன்)” என்னுமிவ்வாக்கியத்தின் கண் அக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தவாசக “ஸ” (அந்தத் தேவதத்தன்) சப்தத்திற்கும், இக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தவாசக “அயம்” (இந்தத் தேவதத்தன்) சப்தத்திற்கும், ஒரு பிண்டத்திற்கு முற்பரியுசம்பந்தமாய்; அங்ஙனம் கண்டு “தத்துவம்” என்னும் வாக்கியத்தினும் பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யவாசக தற்பதத்திற்கும், அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யவாசக துவம்பதத்திற்கும் ஒரு ரைதன்னியத்தின்கண் தாத்ராய சம்பந்தமாம்.

விசேஷண விசேஷப்பாவ சம்பந்தமோ:—எவ்வனம் இவ்வாக்கியத்தின் கண்ணேயே “ர” சப்தார்த்தமாய் அக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தனுக்கும், “அயம்” சப்தார்த்தமாய் இக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தனுக்கும் பரஸ்பரம் பேத நீக்கத்தானே விசேஷண விசேஷ்ய பாவமாமோ, அங்ஙனம் இவ்வாக்கியத்தின் கண்ணும் தற்பதார்த்த பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்திற்கும் துவம்பதார்த்த அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்திற்கும் பரஸ்பரம் பேதநீக்கத்தானே விசேஷண விசேஷ்ய பாவமாம்.

லக்ஷிய லக்ஷண சம்பந்தமோ:—எங்ஙனம் ஆண்டு “ச” சப்த “அயம்” சப்தங்கட்கேனும் அதனர்த்தங்கட்கேனும் விருத்த அக்கால இக்கால விசிஷ்டத்தன்மைபின் பரித் தியாகத்தானே அவிருத்த தேவதத்தனோடு கூட லக்ஷிய லக்ஷணபாவமாமோ, அங்ஙனம் இவ்வாக்கியத்தின் கண்ணும் தத்துவம் பதங்கட்கேனும் அதனர்த்தங்கட்கேனும் விருத்த பரோ

கூதவ் அபரோகூதவாதி விசிஷ்டத்தன்மைப் பரித்
தியாகத்தானே அவிருத்த சைதன்யத்தோடுகூட
லக்ஷிய லக்ஷணபாவமாம். இஃதே பாகலகூதனை எனப்
பகரப்பெறும்.

இவ்வாக்கியத்தின் கண் “நிலம் உற்பலம்” என்
னும் வாக்கியம்போல் வாக்கியார்த்தம் பொருத்தமின்
றும்; ஆண்டு நிலபதார்த்தமாய் நிலகுணத்தின் உற்
பலபதார்த்தமாய் உற்பலதிரவியத்தின் வெண்மைப்
படாதி பேதநீக்கத்தானே அன்னியோன்னியவிசே
ஷணவிசேஷ்யபாவசம்சர்க்கத்திற்குமேனும், அன்யதா
விசிஷ்டத்திற்கும் அன்யதாத்திற்குமேனும், அதனைக்
கியததிற்குமேனும், வாக்கியார்த்தத்வ அங்கிகாரத்தின்
கண் வேறுபிரமாணவிவராதின்மைப்பின் அவ்வாக்கி
யார்த்தம் பொருந்துகின்றது. ஈண்டே தக்பதார்த்த
பரோகூதவாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்தின் துவம்ப
தார்த்த அபரோகூதவாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்தின்
பரஸ்பரபேதநீக்கத்தானே விசேஷணவிசேஷ்யபாவ
சம்சர்க்கத்திற்கும், அன்யதா விசிஷ்டத்திற்கும் அன்ய
தாத்திற்கும், அதனைக்கியத்திற்கும் வாக்கியார்த்தத்வ
அங்கிகாரத்தின் கண் காட்சிபாதிப் பிரமாணவிவர
ாதக்கான் வாக்கியார்த்தம் பொருந்துகின்ற தின்றும்.
(35) நிகலசம் சர்க்கமேனும் விசிட்டமதேன மீண்டுச்,
சகதருவாககியார்த்தஞ் சம்மதமன்றதாசுந், தருமகண்
டைகமாதத் திரிரசத் தன்மைமயானே, மிகுதரு வாக்கி
யார்த்தம் விதுஷரினுடன் பாடாமை.” என்று அஃதறை
யப்பட்டுள்ளது.

சுண்டு “கங்கையின் கண்ணிடைச்சேரி பிருக்கின்
தது” என்னும் வாக்கியம்போல் விட்ட இலக்கணையும்.
பொருத்தமின்றும். ஆண்டு, கங்கை யிடைச்சேரிகளின்
ஆதார ஆதேய பாவவடிவ வாக்கியார்த்தம் முற்றினும்
முரணுகின்றனவரின், வாக்கியார்த்தத்தை முற்றினும்
விடுத்த அதன் சம்பந்தத்திலுலக்கணைக்குப் பொருத்த
மிருத்தவிண்ணிட்ட இலக்கணை பொருத்தமாம். சுண்
டோ பரோகூத அபரோகூத சைதன்ய ஏகத்வ வடிவ
வாக்கியார்த்தத்தின் பாகாந்திரத்திற் பகை யிருத்த
வின் பாகாந்தரத்தையும் விடுத்து அன்னிய இலக்கணை
க்குப் பொருத்தமின்மையின் விட்ட இலக்கணை பொ
ருத்த மின்றும். கங்கை யென்னும்பதந் தற்பொருள்
விடலாற்றிற் பதார்த்தத்தை எங்ஙனங் குறிப்பிடுகின்ற
சீதா, அங்ஙனம் தற்பதமேனும் துவம்பதமேனும் தற்
பொருணிக்கத்தானே துவம்பதப்பொருளையேனும தற்
பதப் பொருளையேனும குறிப்பிடுக்கலாம். ஆதலின், யாங்
ஙனம் விட்ட இலக்கணைபொருத்த மின்றெனப்புகலற்க;
ஆண்டுத் திரபதங் கெட்கப் படைமாரின் அதன் பொ
ருட் டோற்றாக்கால் இலக்கணையான் அதன் மூரற
விழை விருப்பினும், தத்துவம் பதங்கள் கெட்கப்படுக
வின் அதன் பொருட் டோற்றமாங்கால், இலக்கணை
யான் மீண்டன்யதரபதத்தா லன்யதர பதப்பொருட்
டோற்றவிழை வின்மையினென்க.

சுண்டு “சிவப்புச்செல்கின்றது” என்னும் வாக்கி
யம் போல் விடாத இலக்கணையு மிபையாதாம். ஆண்டு
சிவப்புக்குணச் செல்லல்வடிவ வாக்கியார்த்தம் முரண்
படுதலின் அதனை விடாமல் அதற்குப் பற்றுக்கோடாய்
பரியாதி யிலக்கணையான அதன்முரண்படல்னீக்கமேல்
வின் விடாத விலக்கணை யிபையு மெனக் காண்க.

சுண்டோ பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வாதி விசி
ஷ்ட சைதன்ய ஏகத்வ வாக்கியாத் தம் முரண்படுத
லின் அதனை விடாமல் அதன் சம்பந்தியாய யாதா
மோர் பொருள் குறிப்பிக்கப்படினும் அதன் முரண்
படல் னீக்க மேலாநொழிதலின் விடாத விலக்கணை
இயையாததேயாம். தற்பதமேனும் துவம்பதமேனும்
தற்பொருட் பகையங்கிசந் தணாதலான் அபலங்கிசத்
தோடுற்ற துவம்பதப் பொருளையேனும் தற்பதப்பொ
ருளையேனும் குறிப்பிக்கலாம்; ஆகலின் யாவ்வனம்
அபலாற்றல் பாக விலக்கணையி னுடன்பாடாமெனப்
பகரற்க; ஒரு பதத்தால் தற்பொருளங்கிச வயற்பதப்
பொருளிரண்டின் இலக்கணை ரியையாததானும், அயற்
பதத்தால் அதன் பொருட் டோற்றமாகால் இலக்க
ணையான் மீண்டதன றேற்ற விழைவின்றையி னுணும
என்க.

ஆகையினான் எவ்வனம் “சோயந் தேவதத்த”
என்னும் வாக்கியமேனும் அதன் பொருளேனும் அக்
கால இக்கால விசிஷ்ட தேவதத்த வடிவ வாக்கியாத்
தந்திற்கு அங்கிசத்தில் முரணிருத்தலின் முரணாய
அக்கால இக்கால விசிஷ்டாங்கிசத்தைத் தணர்ந்து முர
ணிலதாய தேவதத்தாங்கிச மாதிரிததைக் குறிப்பிக்
கிறாரேதா, அவ்வனம் “தத னுவமசி” என்னும் வாக்கிய
மேனும், அதன் பொருளேனும் பரோக்ஷத்வ அப
ரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்ய ஏகத்வவாடி வாக்கி
யார்த்தத்திற்கு அங்கிசத்தில் முரணிருத்தலின் முர
ணாய பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வ விசிஷ்டாங்கிசத்தை
விடுக்து முரணிலதாய அகண்ட சைதன்ய மாத்ரிதத்
தைக் குறிப்பிக்கின்றதென் னுணராக.

மகா வாக்கியார்த்தப் பிரகாசம்

முற்றிற்று.

5. அனுபவ வாக்கியார்த்தப் பிரகரணம்.

இனி யிஞ்ஞான்று “அஹம்பிரஹ்மாஸ்யமி” (யான் பிரஹ்மபா யிருக்கின்றேன்) என்னும் அனுபவவாக்கியார் ததம் வருணிக்கப்படும். இன்னணம் ஆசிரியரால் அத் தியாரோப அபவாத வாயிலாய்த் தத்துவம் பதார்த்தங் கள்சோதிப்பிக்கப்பட்டு வாக்கியத்தான் அகண்டாதத மறியப்படிள் அதிகாரிக்கு “யான் நித்தியசுத்த புத்த முத்த சத்திய குபாவ பரமானந்த அனந்த அத்வயப் பிரஹ்மபா யிருக்கின்றேன்” என்னும் அகண்டாகா வடிவ நித்தவிருத்தி புற்பன்னமாம். அதுவும் சிற்பிரதி பிம்பத்தோ டுற்றதாய்ப் பிரகதியக கபின்ன பரபரஹ் மத்தை விஷயஞ்செப்து அதன்கணுற்ற அஞ்ஞானத் தையே பாதிக்கின்றது; அக்காற் படத்தின் காரண தத்து தாகமாங்காற் படதாகமாவதொப்ப அகலகாரண அஞ்ஞான மழியுங்கால் அதன்காரிய மியாவமுழிதலின் அதனுள்ளடங்கிய அகண்டாகாவடிவ சித்தவிருத்தி யும் பாதிக்கப்படும். ஆண்டுப் பிரதிபிம்பித சைதனய மும், விவக்ஞொளி இரவி யொளிலினகக ஆற்றலறதாய் அதனாற் குன்றியதேபோல், தானே யொளிர்வதான பிரத்தியக்கபின்ன பரபிரஹ்மத்தை யொளிர்விகும யோக்யதையற்றதாய் அதனாற் குன்றியதாய்த் தனைக் குபாதிபுதபா பிராநின்ற அகண்ட விருத்திபாதித மாத லின் ஆடியின்முயின் ஆனைப் பிரதிபிம்பம் ஆனைமா க்திராய் ஆவதேபோல் பிரத்தியக் கபின்னப் பரப் பிரஹ்மமாத்திரம் ஆனென் றறிக.

இன்னணமாகவே, †“விருத்தி வியாபயத்வ அங்கி
காரத்தானும்,† பலவியாபயத்வப் பிரதிஷேதப்பிரதிபா
தனத்தானும், (36) “மனத்தானேயே காணத்தக்கது”
(37) “எதுமனத்தான் மனனிக்கப்படாதோ” என்னு
மிச்சுருதிகட் கவிரோதமாம்.

(38) “துரியநமபொரு டன்னைப் பலத்தினற் சுட்
டொணுவென், றரிய நூல்புக லாரிய ரோதின ரன்பி
னானே” என்றும்,

“சேதனத்தின், மெத்து பேதமை மாய்ந்திடப்
புத்திவிருத்தி வேண்டும்” என்றும்,

“சொயமில்ங்குரு வாதலிற் முன்னுறு சித்தின்
போலி, பயனுறுது” என்றும்

அஃதறையப்பட்டுள்ளது.

ஜடபதார்த்த ஆகாரவடிவசித்த விருத்திகுச
சிறப்புளது. அங்ஙன மன்றோ:—“ இதுகடம் ” என்
னும் கடாகாரவடிவ சித்தவிருத்தி அறியப்படாக
கடத்தை விஷயஞ் செய்து அதன்கண்ணுறற அரு
ஞானத்தை நீக்கும் வாயிலாய்த் தன் பாலுறற சிதா
பாசனாற் சடமாய கடத்தையும் விளக்குகின்றது.

(39) “ புத்தி யுட்செறி போலிபு மேர்த்துடம் புகு
சிறகு, மத்தினுட்புத்தி யாலறியாமை யழிந்து போ

† விருத்தி வியாபயத்வம்—கேவல விருத்திகு விஷய
மாந் தன்மை.

† பல வியாபயத்வம்—ஆபாசனோடு கூடிய விருத
திக்கு விஷயமாந் தன்மை.

(36) பிரஹதாரண்யகோபநிஷத் - 4-4-19.

(37) கேனோப நிஷத் - 1-6.

(38) ஸ்ரீபஞ்சதசி - 7-57-58-59.

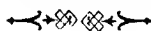
(39) ஸ்ரீபஞ்சதசி - 7 - 58.

குஞ்சித்தின் போலியினற்குடர் தோன்றுறும்” என்று அஃதறையப்பட்டுள்ளது.

விளக்கொளிக்கூட்டம் இருக்கணுற்ற கடபடாதி களை விஷயஞ் செய்து அதன் மாட்டுற்ற இருளைப்போ க்கும் வாயிலாய்த் தன்னொனியால் அதனையும் விளக்கு கின்றது அங்ஙனமோ அங்ஙனமென்றுணர்க.

அனுபவ வாக்கியார்த்தப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

6. சிரவணாதிப் பிரகரணம்.

இத்தகைய தன்வடிவ சைதன்ய சாக்ஷாத் கார பரியந்தம் சிரவண மனன நிதித்தியாசன சமாதிபனுஷ்ட டானத்தி னஸைக்ஷாநிருத்தலின் அவையுங் காண்டிக் கார்புகின்றன:—

சிரவணமென்பது சட்வித லிங்கங்களால் அரேஷ லேதார்த்தங்கட்து அத்துனிதீய வத்துவின்கண் தாற் பர்ய நிச்சயமாம். இலிங்கங்களோ:—உபக்ஷிரமம், உப சம்மாறம், அப்யாசம், அபூர்வதை, பலம், அர்த்த வாதம், உபபத்தி பெனப் பெயருற்றனவாம். பிரகா ணத்தின் கண் முதலிலும் கடையிலும் பிரகா ணத்திற் பிரதிபாதிக்கப்பெறும் அருத்தத்தின் உப பாதனம் உபக்ஷிரம உபசம்மாறங்களாம். எங்ஙனம்:— சாந்தோக்கியத்தின் ஆறாவதத்தியாயத்தில் “(40) ஒன் றே அத்துனிதீயம்” என்று முதலிலும், (41) “இதன்

(40) சாந்தோக்கியம் 6-2-1

(41) சாந்தோக்கியம் 6-8-7.

வடிவ மிவ்விவாயும்” என்று கடையிலும், பிரகரணப் பிரதிபாத்தியமாய அதனுநிதீய வத்துவின் பிரதிபாதன மாமோ. பிரகரண மத்திரிலடிக்கடி. பிரகரணப் பிரதிபாத்தியவத்துவின் பிரதிபாதன மப்பியாசமாம்; எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தின் கண்ணேயே மத்திரில் (42) “தத்துவமசி” என்று ஒன்பது முறை அத்துவிதீய வத்துவிற பிரதிபாதனமாமோ.

பிரகரணப் பிரதிபாத்தியமாய அதனுநிதீய வத்துவின் வேறு பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகமை அபூர்வ தைபாம். எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தின் கண்ணேயே அத்துவிதீயவத்துவின் வேறு பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகமைபாமோ. (உபதிஷத் மாத்திரா விஷயத்வ மெனவறிக). பலமோ பிரகரணப் பிரதிபாத்தியமாய ஆத்மஞானத்திற்கேனும் (43) அதனனுடானத்திற்கேனும், ஆண்டாண்டு கேட்கப்பெறும் பிரயோஜன மாம்; எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தில் (44) “ஆசிரியவா னாய புருடனறிவன் அவனுக்கு (அச்சுவன் முத்தனுக்கு) அவ்வள வேதாமதம் எவ்வளவு பிராரப்தம் விட வில்லையோ, பின் விதேக முத்திபையடைவன்” என்று அத்துவிதீய வத்து ஞானத்திற்கு அகனடைவு பிரயோசன மெனக்கேட்கப் பெறுமோ. ஆண்டாண்டுப் பிரகரணப் பிரதிபாத்தியத்தின் புகழ்ச்சி யருத்தவாத மாம். எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தின் கண்ணேயே “(45) அப்பொருளை வினவினோனாகின்றப் எதனால்

(42) சாந்தோக்கியம்-6-8-7.

(43) அதனனுடானம்-ஞானனுடைய சிவனுறுதியனுடானம்.

(44) சாந்தோக்கியம் 6-14-2.

(45) சாந்தோக்கியம் 6-1-3

கேளாதது கேட்கப்பெறுமோ, நினையாதது நினைக்கப் பெறுமோ, அறியாதது அறியப்பெறுமோ” என்று அத்துவிதீயவக் துப் புநஞ்ச்சியர்மோ. பிரகரணப் பிரதிபாத்திய அருத்தராதனத்தில் ஆண்டாண்டு கேட்கப் பெறும் யுக்தி உபபத்தியாம். எங்ஙனம்:—சாந்தோக்கியத்தில் “(46) எங்ஙனம் செளமியனே! ஒருமட்பிண்டவுணர்வால் காரியம் யாவும் மண்மயம் என அறியப் பெற்றதாம்; காரியமாயது வாக்கினாலரம்பிககர்பெற்ற பெயர்மாத்திரத்துற்றது, மண்ணென்பதே புண்மை யாம்” என்பகாதியில் அத்துவிதீயவத்து சாதனமாய விகாரத்தின் வாக்காற்றொடங்கன்மாத்திரத்தன்னையில் யுக்தி கேட்கப்பெறுகின்ற தாமோ.

மனனமோ, வேதாந்த அனுகுண (சாதக) மாய யுக்திகளால், கேட்கப்பட்ட அத்துவிதீயவத்துவின் இடனிடாது தொடர்ந்து சிந்தித்தலாம்.

விஜாதீயமாய நாயாதி விருத்தியின்றி அத்து விதீய வஸ்து சஜாதீய விருத்திப் பிரவாஹம் சித்தித்தி யாசனமாம்.

சமாதி, சவிகற்பகமும் நிர்விகற்பகமுமென இரு விதமாம். அவற்றுள் சவிகற்பகமென்பது ஞானரு ஞானாதிவிதர்ப லபாபேகையின்றி அத்துவிதீயவத்து வின் கண் அவ்வாகார வடிவமாயசித்தவிருத்தியின் நிலை பேறும். அக்கால் மண்மயக கஜாதி புலப்படினும் மண் ணொளிர்வதொப்பது துவைதம பானமாயினும் அத்து விதவஸ்துவினங்கும். (47) “திருசி ஸ்வரூபமாய தூஉம்,

(46) சாந்தோக்கியம்-ல்-1+4.

(47) உபதே+ சகஸீ திருசி ஸ்வரூப பரமார்த்த தரிச னப் பிரகரணம்.

ககலோபமாயதூஉம், பரமாயதூஉம், சக்ருத்விபாத வாயதூஉம், (ஒரு தன்மையானே விளங்குவதாயதூஉம்), அஜமாயதூஉம், ஏகமாயதூஉம், அலைபகமாயதூஉம், சர்வகதமாயதூஉம், அக்வயமாயதூஉம் ஆய அஃதக்ஷரம் அஃதே சததம் யானுகின்றேன் விழுத்தனோம்” என்று அஃதறையப் பெற்றுள்ளது.

நிர்விகற்பகமோ ஞாநஞ்ஞானதி விகற்ப லயாபே கக்ஷ யொன்றி அத்துவிநிய வத்துவின் கண் அவ்வா காரவடிவமாய நித்தவிருத்தியின் மிகுதியாய ஒருமைப் பாட்டானே நிலைபேறும் (விஸ்பஷ்டமாய் விளங்காமை யின் என்பது கருத்தாம்). அக்காலோ ஜலாகாரவடி வுற்ற லவண மொளிராமல் ஜலமாத்திரமா யொளிர வதேபோல் அத்துவிநிய வத்துவாகார வடிவுற்ற நித்த விருத்தி யொளிராமல் அத்துவிநிய வத்துமாத்திரம் ஒளிரா நிற்கும். அதனானே இதற்குத் துரிற்கும் அபேத சங்கை புண்டாகா. என்னை? இருபாலும் விருத்தி புலப் படாமை சமானமாயினும் அதன் உண்மை இன்மை மாத்திரத்தானே இவற்றிற்குத் வேற்றுமை புலப்படு தவினென்க.

இதனங்கங்களாவன: இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாஹாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்பனவாம். அவற்றுள்,

கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, பிறர்மனை நயவாமை, ஏலாமை, என்பன இயமங்களாம்.

தூய்மை, மகிழ்வு, தவம், வேதநூல் பயிற்ல், பத் தியா லீசற்போற்றல் என்பன நியமங்களாம்.

† துயிலின்கண் அவித்தியாவிர்த்தியின் உண்மையுள் தெனினும் அந்தக்காண விர்த்தியின்மையின், வேறுபாடுள் தென அறிக.

காசரணாதிவைப்புச் சிறப்பிலக்கண முற்ற பது
மம் சுவத்திகம் முதலன ஆசனங்களாம்.

இரோசக பூரக கும்பக இலக்கண உபிரமீட்சி
யுபாயங்கள் பிராணாயாமங்களாம்.

தத்தம் விடயங்களினின்றும் பொறிகளின் மீட்சி
யே பிரத்தியாகாரமாம்.

அதனுன்றிய வத்துவின் கண்ணந்திரந்திரியத்தை
சிறுவுதலே தாமணையாம்.

ஆண் டத்துவீரிய வத்துவின் கண் சிதைந்து
சிதைந்து உண்டாம் அந்திரந்திரிய விருத்திப் பிரவா
ஹம் தியானமாம்.

சமாதியோ சாற்றிய சனிகற்பகமேயாம்.

இவ்வண்ணம் இதனங்கியாய நிரவிகற்பகத்திற்கு
இலய விஃசுதப கஷாய இரசாஸ்வாத வயுவ நான்கு
விக்கினங்கள் உண்டாகின்றன.

இலயமென்பது அகண்ட வத்துவைப் பற்றாமற்
சித்த விருத்தியி னித்திரையாம்.

அகண்ட வத்துவைப் பற்றாமற் சித்த விருத்திக்
கயற் பற்றுக்கோடு விஃசுதபமாம்.

இலய விஃசுதபமின்றேனும் இராகாதி வாதனை
யான் மங்கிய தன்மைபாளை சித்த விருத்தியின் அக
ண்ட வத்துப் பற்றின்மை கஷாயமாம்.

அகண்ட வத்துவின் பற்றின்றியும் சித்தவிருத்தி
யின் சனிகற்பகானந்தச் சுவைப்பு இரசாஸ்வாதமாம்;
அல்லது சமாதியாயம்ப சமபத் தீதசனிகற்பகானந்தச்
சுவைப்பு இரசாஸ்வாதமாம்.

இந்நான்கு விக்கிணம் நீங்கிய சித்தமானது காற்
றற்ற விளக்கொப்பச் சன்னமற்றதாய்ச் சதகண்ட சை
தன்ய மாத்திரமா யென்பொழுது நிலைபெறுமோ அப்
பொழுது நிர்விகற்பக சமாதி யென நிகழ்த்தப்பெறும்.
(48) “இலபத்தினின்றுஞ் சித்தத்தை தெளிவிக்க,
மீண்டும் விக்கேதத்தைக் கெடுக்க, இரண்டினின்றும்
நீங்கிச் சமத்தன்மைபையடையாத சித்தம் கஷாயத்
தோடு கூடியதென அறிகு, சமமடைந்த சித்தத்தைச்
சலிப்பியா தொழிகு; சுகத்தைச் சுவைத்த லொழிகு;
ஆண்டுப் பிரஞ்ஞாநீனால் நிராசையுடையனாய் ஆகுக;”
என்றும். (49) “காற்றற்றதலத்தில் வைத்த நீபம் எங்
கனம் அசைகின்றதின்றோ அஃது உபமையாக ஸ்மரிக்
கப்பட்டுளது” என்றும் அஃதறைப்பப்பட்டுளது.

சீவனாதிப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

7. ஜீவன் முக்தப் பிரகரணம்.

இனிச் சீவன்முக்த நிலக்கண மியம்பப்பெறும்:--
ஜீவன் முக்தனென்பவன், தன்வடிவ அகண்டப் பிரஹ்ம
ஞானத்தால் அதனஞ்ஞான பாதனவாயிலாப்த தன்
வடிவ அகண்டப் பிரஹ்மசாக்ஷித் காரமாய்கால் அஞ்
ஞானம் அதன்காரியமாய் சஞ்சித கர்மசம்சய விபாய
யாதிகட்கும் பாதிதத்தன்மை யுண்மையின் அகிலபந்த
ரகித பிரஹ்ம நிஷ்டனும்; (50) “இருதயக்நிரந்தி பேதித்

(48) கௌடபாதகாரிகை-அத்வைதப் பிரகரணம் 44.

(49) பகவற்கீகை-6-19.

(50) முண்டகோப நிஷத்-2-2-9.

கப் பெறுகின்றது; சகல ஜபங்களுஞ் சேதிக்கப்பெறு
கின்றன; இந்த ஞானியினது கண்மங்கலோ நசிக்கின்
றன; அர்தப் பராவரப் பீடஹ்மத்தைச் சாக்ஷாத்
கரித்த அக்கால்” என்பதாதி சுருதி புண்மையி னென்
றுணர்க.

இவ்வினா சமாதியினின்றும் வெளிப்பட் டிருக்குஞ்
சமயத்தில் மாமிச சோணித முதத்தா மலாதியின் பாத்
திரமாய காத்திரத்தானும், அர்தத் தன்மை மந்தத் தன்
மை சமர்த்தத்தன்மை சாமர்த்தியயின்மை முதலியவற்
றின் பாத்திரமாய். இந்திரியக் கிராம(கூட்ட)த்தானும்,
பசிதாக சோகமோகாதியின் பாத்திரமாய் அர்தக் கர
ணத்தானும், முன் முன் வாதனையற் புரியப்பட்ட கன்
மங்களையும், புஷிக்கப்பட்ட ஞானத்தோடு டகையாத
பிராரப்த பலன்களையும், கண்டும், பாதிதமாதவி னுண்
மையாய்க் கண்டதின்றும். எங்ஙனம்:—இந்திர ஜால
மென்னும் ஞானவான், அவ்விந்திரஜாலத்தைக்கண்டும்,
பரமார்த்தம் (உண்மை) இஃதெனக் கண்டதின்றே.
“கட்புல னுற்றவ னாயினும் கட்புல னற்றவன் போன்
றே, செவிப்புலனுற்றவனாயினுஞ் செவிப்புலனற்றவன்
போன்றே” என்பதாதி சுருதியானுமறிக. (51) “கண்
படை புடையான் கடுப்ப நனாவில் யாவன் கண்டிலனும்
துவயத்தையோ கண்டும், அத்வயத்தன்மையால், அங்
வனமே ஆற்றியும் யாவன் நிஷ்கிரியனுமாவனோ அவன்
ஆன்மவித்தாம் அன்னியனன்று என ஈண்டு நிச்சய
மாம்” என்றும் கூறப்பட்டு முளதெனக்கொள்க, இவ
னுக்கு ஞானத்தின் முன்னிருப்பனவேயாய ஆகார

(51) உபதேச சகஸ்ரீ திருசிஸ்வரூப பரமார்த் தரிசனப்
பிரகரணம். 13.

விகாராதிகளின் றெடர்புபோன்று சுபவாதனைகளின் றெடர்பே யுண்டாம், அல்லது சுபாசுபங்களினை உதா சினத்தன்மையேனு முண்டாம்.

“(52) அத்வைத தத்துவத்தை யறிந்தவனுக்கு இஷ்டப்படி சஞ்சாரம் கூடுமாயின அசுசிபக்ஷணத்தில் நாய்கட்கும் தத்துவ தரிசிகட்கும் யாதுதான்பேதங் கொல்” என்றும், “(53) பிரஹ்மனின்மையைப்பாறி அங்ஙன மான்மாவிற்குக் குன்றாத காண்போனாந் தன் மையும் அங்ஙனங் கர்த்தாவலதாந்தன்மையும் அறிவமேனா அவன் ஆன்மஞ்ஞன் மற்றைய னன்றும்” என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கால் அமானித்வாதிகளாய ஞானசாதனங்களும் அத்வேஷ்ட்ருத்வாதிகளாய சற்குணங்களும் அலங்காரம்மீபாற் றெடர்ந்து துலங்கும (54) “ஆன்மஞான முண்டானவனுக்கு நிச்சயமாய் அத்வேஷ்ட்ருத்வாதிகளாய குணங்கண் முயல்வின்றியே யுண்டாகின்றன; இவனுக் கவை சாதனவடிவங்களன்றும்” என்றஹைதையப்பட்டுளது.

மிகைபடக்கூறலா லென்பபன்; இவன்ஹைதகபாத்திரைமாத்திரைப் பொருட்டாய் இச்சையனிச்சை பரேச்சைகளாற் கிடைக்கப்பெற்றனவாய நுகதுக்க வடிவங்களாய பிராரப்த பலன்னை யனுபவிப்பவனாய் அந்தக்கரண ஆபாசாதிகளை விளக்குவனாய் அதன் முடிவில் பிரததிபக்தானதை பரப்பிரஹ்மத்தின் கண் பிராணன் இலயபாங்கால், அஞ்ஞான அதன் காரிய சமஸ்காரங்கட்கும் விநாசமெய்தவின் பாமகைவல்யமாய் ஆனந்

(52) நைஷ்டர்மிய சித்தி-4-52.

(53) உபதேச சகஸ்ரீ ப்ரகாசப் ப்ரகரணம்-13.

(54) நைஷ்டர்மிய சித்தி-4-59.

தைகாசமாய் அகிலவேதத்தோற்ற ரஹிதமாய் அகண்டப் பிரஹ்மவடிவமாய் நிலைபெறுவன் ; “ (55) அவனுடைய பிராணன் கிளம்புகின்றதில்லை”.

“ (56) எண்டேநன்குறுகினறன் ” “(57) விழுத்தனாய் விடுபடுகின்றான் ” எனவந்த சந்திரிண ஹ்ணாக.

ஸ்ரீசதானந்த பரமஹம்ச பரிவ்ராஜக

ஆசிரியாருளிச்சேய்த

ஸ்ரீவேதாந்த சாரமிருதம்

முற்றிற்று.

(55) பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்-4-4-6.

(56) ஷே 3-2-11

(57) கடோபநிஷத்-5-1.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்
திருவாய் மலாந் திருளிய
அத் துவிதாசமஞ்சரி.

இ த ன் ।

தமிழ் மூலமும் உரையும்

ஸ்ரீ கோவினார் மடாலயம்
ஸ்ரீ ழத்தாராமலிங்க தேசிகர்
பாதசேகரரான

ஸ்ரீ துறவாண்டவர் எவ்ஊம்
ஸ்ரீ அருணாசல தேசிகர்
பாதசேகரரான

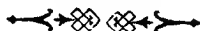
ஸ்ரீ நித்தியானந்த சுவாமிகள்
அவர்களால்
இ ய ற் ற ப் ப ட் டு,
திருக்களராண்டவ ரேன்னும்
ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்
பாதசேகரராகிய
ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிக ளவர்களால்
சேன்னை, கோமளேசுவரன்
பே ட் டை,
சச்சிதானந்த அச்சியந்திர சாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913.

Copy-right Registered.

அத் துவிதரச மஞ்சரியின்
பொருளடக்கம்.

1. ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்
சரித்திரச் சுருக்கம்.
2. கிரந்த சுலோகம்.
3. தமிழ்ச் செய்யுள்.
4. உரை.

ஸ்ரீசதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

சதாசிவப் பிரஹ்மேன்று பிரசித்திபெற்ற சதாசிவேந்திர சாஸ்வதி சுவாமிகள் ஓர் அரிய ஜீவன்முத்தா; தென்னிந்தியாவில் இராஜ்யோக பரமபரையிற் கடைசியாகத் தோன்றியவா. கரூர்ப்பட்டணத்தருகில் ஏறக்குறைய 150 வருடங்கட்கு முன்னர் வாசஞ்செய்தவர்; அத்தியயனகாலத்திலேயே மிக நுண்ணிய அறிவுடையராயிருந்தவர். காவேரி நதி தீரத்துள்ள திருவிசை நல்லூரென்னுங் கிராமத்தில் கல்வி பயின்றவர் அப்போது அக்கிராமத்தில் இராமபத்திரதீக்ஷிதரும், அய்யாவானென்று பிரசித்திபெற்ற ஸ்ரீவேங்கடேசரும், மகாபாஷ்யம கோபாலகிருஷ்ண சாஸ்திரியாரும் வித்தியார்த்திகளாயிருந்தனர். இப்பற்கையிலேயே கிரம்ப அறிவாற்றலமைந்துள்ள இவர்களினும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் மிகு சூட்சும அறிவுடையவராக விளங்கி வந்தனர். அவர் தமது வித்தியா குருவுடன் பல விஷயங்களைக் குறித்து வாதஞ் செய்வதாயிருந்தனர்; அவ்வமயவகளில் அவர் தமது குருவினும் மேம்பட்ட யுக்தி புத்தியுடையவராக விளங்கினர். அவரது வித்தியாப்பியாச முடியுங்காலத்தில் அவர் பதநினி பருவமடைந்ததாகக் கேள்விப்பட்ட அவரது தாயார் அன்று விசேஷ போஜனம் சமைப்பதாயினர்.

சதாசிவப் பிரஹ்மம் வழக்கம் போல் வீட்டிற்கு வந்த காலத்தில் போஜனகாலம் மேற்சொன்ன காரணத்தால் தாழ்த்தது. தாழ்த்தது கொண்டு அவர் அடியில் வருமாறு யோசிக்கலாயினர்:—

சம்சார முளை கிளம்புவதற்கு முன்னரே போஜனகாலம் தாழ்த்தது; அது முளைத்தாலுண்டாந் துன்பத்திற்கோ அளவு கிடையாததாகும் என்றிவவாறு தீர்க்காலோசனை செய்து சம்

சார துக்கம் மிகப்பொல்லாத தென்று அதை விடுத்த துடனே ஞானகுருவை யடையப் பிரயாணப்பட்டனர். அன்று முதற் கொண்டு உலகத்திற் சிறிது மின்பமின்றென்று அதனை வெறுத்து உலகிற்றுன்பானுபவிகளாயுள்ள ஜீவர்களுக் கிரக் கங் கொள்வாராயினர். ஜாதி மத வித்தியாசமின்றி ஜீவ கோடிகளைச் சமபாவனையாகப் பாலிப்பதும், யாவர் யாது கொடுப்பிலும் அதனை வாங்கி யுண்பதும் யிருந்தனர். ஒரு வரும் அன்னங்கொடாத காலத்தில் வீதியிலெறிந்து கிடக்கும் எச்சிலிலைகளிலுள்ள வற்றை யுண்பர். இவ்வாறொழுகு மிவ ரைக்கண்ட ஜனங்க ளிவருடைய அதிதீவிர பஞ்சுவத்தை யறி யாது இவரைப் பயித்தியம் பிடித்தவரென்று தீர்மானித்திருந் தார்கள். இவா அதி விரைவாகப் பாமசிவேந்திர சாஸ்வதி யென்னுங் குருவை யடுத்து அவரிடத்து யோகாப்பியாசம் பயிலுவதாயினர்; விரைவாக வித்தையிலும் யோகத்திலும் தேர்ச்சி யடைந்தனர். இக்காலத்திற்றான் அவர் கிரந்தங்களுங் கீர்த்தனங்களும் இயற்றியிருத்தல் வேண்டும். இக்கிரந்தங்களு ன் கீர்த்தனங்களும் அவருடைய கொள்கை யன்னதென்பதை நன்கு விளக்கும். ஆத்மாநுபவத்தை யடைந்த யோகியின் கீர்த்தியை விளக்கிக் காட்டும் 62 கலோகங்களடங்கிய ஆத்ம வித்தியாவிலாச மென்னுங் கிரந்தமும் அவற்றுள்ளொன்றும். இவர் தமது 'குருவினிடத்து வருபவரை யெல்லாம் பற்பல கேள்விகள் கேட்டு அவமானப்படுத்திக்கொண்டு வருவர்; அவ் வாறு வருங்கால் ஒருகால் குருவானவரிவரை யதற்காக வெகு ண்டி எப்போது வாய் மூடிமோவென்று கூறியவனவில், அவர் தமது விவேகமின்னமையை யுற்றுநோக்கி, அன்று முதல் மௌன வித்த மேற்கொள்பவராய்த் தமது குருவை வணங்கித் தமது குற்றத்தை மன்னிக்கும்படி வேண்டி அவரது உதவரவு பெற்றுப் பரதேசியாகத் தமது ஜனனப் பிரதேசத்தை விட்டு அமராவதியின் காவேரி நதி தீரத்திற் சஞ்சரிப்பாராயி னார். ஆங்கு ஆத்மாநுபவமீக்குறச் சமாதி புரிந்து வருவதும் விஷயமொன்றுமின்றியே உன்மத்தரைப்போற் நிரிபவருமா யிருந்தனர். ஆண்டுள்ள காடுகளிற் சென்று ஜனங்கட்குப்

புலப்படாமல் பல நாள் வெளிவராமல் சமாதிகூடியிருப்பர்; பலகால் நதியின் மணல் மேடுகளில் ஆறியதில் கெண்டிருப்பர். ஒருகால் வல ரவ்வாறிருக்கும்போது சாவேரி நதியற்றிட்டுவென்று பெருவெள்ளம் வந்து, அவரையடித்துக்கொண்டுபோய் மணலிற் புதைத்துவிட்டது இதைக்கரையின் மீதிருந்த ஜனங்கள் கண்ணுற்றுத் தமது பூஜ்யரான யோக்கவாருக்கு அபாயம் வந்துவிட்டதென்று கிலேசப்பட்டு அவரை மீட்கக்கூடாமல் வீட்டிற்குப்போயினா. மூன்று மாத காலங்கழித்த பின்னர் மழைக்கால மீடிவாக, நதியில் ஜலம் வடிய, இராஜாங்கவேலை யாட்கள் மணலை வாரத் தொடங்கினர். அவர்களுள் ஒருவன் தன் மண் வெட்டியை மணலிற் பாய்சுகும்போது அது தடைப்பட்டது; அவனதனைப் பிடிங்கிப் பார்க்கும்போது அதில் இரத்தம் பட்டிருப்பதைக்கண்டு யாவரும் பயமும் அரிசயமுங் கொண்டு அவவிடத்திற் சுற்றிலும் பெரும்பள்ளங் தோண்டினர்; தோண்டியபோது ஆண்டு சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சமாதியிலிருக்கக்கண்டு பயபக்திபுடன் ஆசசரியமுங்கொண்டு அவரைசமாதியினின்றும் பகிர்முகப்படுத்தினர். அவர் துயிலினின்றும் விழித்தவர்போல் எழுந்த தமக்கு யாதொன்றும் நேராதது போலத் தம் வழியே சென்றனர்.

பின்னொருகால் கருரை யடுத்துள்ள ஒரு கிராமத்தில் ஒரு குடியானவன் தன் வயலிலுள்ள நெல்லை யறுத்து நேர மாய்விட்டமையின், அவ்விடத்திலேயே அம்பாரம் போட்டு இரவிற் காவல் வைத்து விட்டுப் போனான். அன்றிராத்திரி சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் அவவழியேவர, இரவு மிகவுங்கறுக்கலாக இருந்தமையின், நெல்லம்பாரத் தடுத்தமைபற்றி யிடறி விழுந்து விட்டனர். இதனைக் கண்ணுற்ற காவற்காரர் நெல்லத் திருடவந்த திருடனென நிவரைக் கருதித் தடிக்கொண்டடிக்கக் கைகளை நோக்கவும் நோக்கிய கைகளிறங்காமல் நின்ற இடத்திலேயே விடியற்கால பரியந்தம நின்ற கொண்டிருந்தனர் விடியத பிறகு யஜமானன் வந்தபோது அவனிடத்து வேலையாட்கள் கடந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லியபோது சதாசிவப்பிரஹ்மம் அவ்விடத்தை விட்டகன்றனர்; அகன்ற

போது வேலையாட்கள் தமது கைகள் கீழே யிறங்கத் துன்பத் தினின்றும் நீங்கி யுயர்ந்தனர்.

மற்றொருகால், இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்க ளவ்வூர் வந்திறங்கினார்கள். அப்போது தலையாரிகள் சமையலுக்காக அவர்களுக்கு விறகு கொண்டுவரக் காட்டிற்குப் போய் விறகு வெட்டிச் சமைகளாக்கித் தங்கள் தலைமேற் றாக்கிக்கொண்டு ஒரு சமை யெடுப்பதற் காளில்லாமையை போக்குஞ் சமயத் தில், சதாசிவப் பிரஹ்மம் தற்செயலா யவ்வழி போவாராயினர். அவரைத் தலையாரிக ளிழுத்துக்கொண்டு வந்து விறகு சமையை யவர் தலை மீது வைத்து அவரைத் தம்மோடு கூட யிழுத்தப்போயினர். தலையாரிகள் தங்கள் சமைகளைக்குறித்த விடத்திறபோட்டனர். கடைசியில் சதாசிவப் பிரஹ்மமும் தமது சமையை யவற்றின் மேல் போட்டனர். அங்ஙனஞ் செயத உடன் அங்கிருந்தவரியாவரும் அதிசயிக்குமாறு அசுசமைகள் தீப்பற்றி யெரிந்தொழிந்தன. இத்தகைய அற்புத மூர்த்தியாய் விளங்கும் இம்மஹா சித்தபுருஷரைச் சாதாரணஜனங்கள் பயித்தியக்காரரென்று மதித்திருந்தனர். சிறு பிள்ளைகள் அவரைப் பரிசாசஞ் செய்வதும் அவரைச்சுற்றி நின்று ஆடுவதும் பாடுவதுமாயிருந்தனர். அவரும் தமக்குக்கிடைப்பனவற்றை எவர் கட்டும்பகுத்தக்கொடுப்பர்; இவ்வாறிருக்குமபோ தொருநாள், அச்சிறுபிள்ளைகள் மதுரையில் நடக்கும் ரிஷபவாகமகோற்சவத்தின் மகிமையைத் தமது தந்தைமார் சொல்லக்கேட்டு அத் திருவிழாவைக்காண ஆசைகொண்டு அதுவினயத்துடன் சதாசிவப்பிரஹ்மத்தைமதுரைக்கழைத்துக்கொண்டுபோயத்தங்கட்கு அவ்வுற்சவத்தைத் தரிசிப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். இக்காரியம் அசாத்தியமானதென்றவர்கட்குத் தெரிந்திருந்தும் பரிசாசமாய்க் கேட்டனர். அவர் அசுசிறுவர்களைத் தமது தலையிலும் தோளிலும் முதுகிலுமேற்றிக் கொண்டு கணப்போது கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி சொல்லினர்; மறு கணத்தி லச்சிறுவர்கள் கண்களைத் திறந்தபோது அவர்கள் மதுரையிலிருந்து ரிஷபவாகமோற்சவத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கண்டனர். அசுசிறுபிள்ளைகள் விரும்

புஞ் சிற்றுண்டி முதலியனவற்றை அவர்களுக்கு வேண்டுமான வரையில் கொடுத்து அவர்களைக் களிர்க்கச்செய்து பொழுது விடியுமுன் அவர்களை அவர்த யிருப்பிடங் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். விடிந்தவுடன் சிறுவர்கள் தமது தந்தைமார்க ளிடஞ்சென்று நடந்த விர்த்தார்தங்களைச் சொல்லிச் சிற்றுண்டி களையுங் காண்பித்தனர்.

இம்மகாதுபாவர் மகாசிவராத்திரி, கோகுலாஷ்டமி முத லிய புண்ணிய தினங்களில் ஒரே காலத்தில் பல கேததிரங் களி லிருப்பதாகவுங் காணப்பட்டனர். அக்காலங்களில் அவர் தமதிருப்பிடத்திலிருக்கக் காசி இராமேசுவர முதலியகேதத் திரங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் அத்தியய தினங்களி லவ ரவ்வி டத்தி லிருந்ததாகவும் கூறுவாராயினர்.

படிப்பின்வாசனை சிறிதுமின்றிய ஒரு பிரஹ்மசாரி பிரஹ்மேந்திரருடைய கிருபையைப் பெறுமாறு அவர் செல்லு மிடங்களிலெல்லாம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சொல்லுவா ராயினர். கடைசியாக அப்பிரஹ்மசாரிமீது இரக்கவகொண்டு சைகையினால் அவர் வரவில் திருப்திகாட்டி வந்தனர் ஒருநாள் பிரஹ்மேந்திரரை நோக்கித் தமக்கு ஸ்ரீபவகதிலுள்ள ரங்க நாதரைத் தரிசிப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டனர். அவனனமே பிரஹ்மசாரியைக் கண்ணேழ்மிடிக் கொள்ளச் சொன்னார். அவர் கண் விழித்தவுடன் ரங்கநாதர் சந்திரியிலிருந்து ரங்கநாதரைத் தரிசிப்பா ராயினர்; சதாசிவப் பிரஹ்மம் அந்தக்கணமே அவ்விடம் விட்டு மறைந்து விட்ட னார்; பிரஹ்மசாரி அவரை யெவருந் தேடிக்காணாமல் எல்ல மெல்ல நெருநுக்குவரவும் சதாசிவப்பிரஹ்மம் அங்குச்சமாதியி லிருக்கக் கண்டனர். சில காலத்திற்குப் பின்னர்ச் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் அவர்மீது கருணைகூர்ந்து சில மந்திரங்க ளுப தேசித்தனர். அவற்றினதுவட்டான பலத்தினால் அப் பிரஹ்ம சாரி சமஸ்த புராணங்களிலும் விற்பத்தியுண்டாய்ப் புத்தி மான்கள் நிறைந்த சபையில் வியாக்கியானஞ் செய்வாராயினா அதற்காகக் கருரில் அனேக ராஜாக்கள் பலவெகுமதிகளும்.

ானியங்களுந் சந்தனர். அச்சிலங்களை யவருடைய சந்ததி யாரிப்போதும் அனுபவித்து வருகின்றனர்.

பின்னொரு காலத்தில் பிரஹ்மேந்திரர் யதேச்சையாகப் போதுங்கால் மகம்மதியத் தலைவனொருவனிறங்கி யிருந்த மாரக் கமாகப் போவாராயினர். அவன் தன்னுடைய பத்தினிகள் சகிதம் தனது அறையிலிருக்கும்போது இவர் நிர்வாணியாக அவ்வழியிற் செல்வதைப்பார்த்து மிகவுங் கோபங்கொண்டு தனது கத்தியால் அவரது ஒரு கையை வெட்டி விட்டனன். பிரஹ்மேந்திரர் இதைக் கவனியாமலே தமது வழியேபோனார்; அதனைக்கண்டனுற்றமகம்மதியத்தலைவன் ஆச்சரியமுற்று அவர் மகானுபாவரென மதித்துத் தான்செய்த தீமைக்கஞ்சி அவர் பின்சென்றனன்; அவர் நெடுகாளைக்குப் பின்னர்த் திரும்பிப் பார்க்கவும், மகம்மதியத்தலைவன் தம்மைத்தொடர்ந்த வருவதை பார்த்து அவனை நோக்கி அவன் வருவகாரணத்தைக் கேட்டனார். அவன் சான் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு அவரை மிகுதியாகப் பிரார்த்தித்தனன். அவருக்கு நடாத தீமையின்ன தென்று தெரியாமையின், அவன்சொல்லிய அப்போதுதான் அவருக்குக் கைப்போனது தெரிந்தது; தெரிந்தவுடன் தமது மற்றோர் கையால் முடமாகிய கையைத் தடவ அது வளர்ந்து விட்டது. மகம்மதியத் தலைவன் அளவுகடந்த ஆச்சரியமடைந்து அவரது ஆசீர்வாதம் பெற்றுப் போயினன். இவ்விர்த்தாந்தம் சதாசிவேந்திராஸ்துதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சதாசிவப் பிரஹ்மம் கோயில்களுக்குப் போவதுமுண்டு; மூர்த்தியைநோக்கி தூர்ச்சு மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதுமுண்டு. அக்கால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு புஷ்பம் மூர்த்தியின் சிரசின்மீது அவாந்தரமாய் வீழ்வதுண்டாம்.

சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திர ரியற்றிய அற்புதங்கள் பலவுள. அவற்றில் சில இங்குக் கூறப்பட்டன. இவற்றை நம்புவது அசாத்தியமாயினும் அவற்றை ஜனங்கள் மறந்துவிடுவதில்லை. அவை கர்ண பரம்பரையாய் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு சித்த புருஷருக்கு இவ்வற்புதங்கள் மிகு சுலபமாம். சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரரோ பரமசித்த மூர்த்தி; அவர் மனம் எப்போதும் ஆத்மாகாரமாகவே யிருக்கும் அவர் உலக விஷயத்திற் சிறிதேனு மிசை யிலலாதவர். அவர் தமது சரீரத்தில் மண்ணும் சாம்பலுமே பூசிக் கொண்டு, இவ்வுலகம் தாம் பூசிக்கொண் டிருக்கும் மண்ணினுந் சாம்பலினுந் துச்சமானதென்னு மெண்ண முடையவர். அவ ரடைந்த கொருப ஸ்திதியை லோக்கி அவரதுருந் அவரைத் துதிசெய் திருக்கின்றனர். அவர் கருதது எப்போதும் பிரபஞ்சா தீதமாய் ஆகந்த மாகவே யிருக்கும். அவருக்கு உணவு முதலிய வற்றைப் பற்றிச் சிறிதுங் கவலையே கிடையாது. அவர் உலகத்தி லிருந்த போதிலும் புரிசருபழமு மோடும் போலப் புரை தீர்ந்த கெஞ்சுடை யவரா யிருந்தனர்.

இவர் 1738 ம வருஷத்தில் புதுக் கோட்டையைச் சார்ந்த திருவரங்குளத்திற் கவித்த கானகத்தில் திரிந்து கொண் டிருக்குங்கால் புதுக்கோட்டை யரசரான விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி இவரைக் கண்டனர். தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தியும் அதுக் கிரக்கி யுள்ள வராய்த் தமது காலத்தைப் பெரும்பான்மையும் அக்கானகத்தில் சமாதியுரி வதாகக் கழித்து வந்தனர். இச் சக்ரவர்த்தி பிரஹ்மேந்திரரை எட்டுவருட காலம் விடாது தொடர்ந்து வந்தனர். அதைப் பிரஹ்மேந்திரர் நோக்கி அவர்மீது பிரீதியுற்று மணலில் சில உபதேச மொழிகளை யெழுதிக் காட்டித் திரிசிரபுரத்தைச் சார்ந்த பிக்ஷாண்டர் கோயிலில் வசிக்கும் தமது சகபாடியாகிய கோபால கிருஷ்ண சாஸ்திரி யவர்க்கிடம் மேல் நடக்க வேண்டிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுமா றுக்கியா பித்தனர். அவர் அங்ஙனமே, சாஸ்திரியாரைத் தமது சமஸ்தானத்திற்கு வரவழைத்து அவருக்கும் அவருடன் வந்த பிராமணர் களுக்கும் மானியங்கள் விட்டனர். அக்காலேற்பட்ட செப்புச் சாசன மின்னு மிருக்கின்றது. தசரா பண்டிகையும், தகயிண மூர்த்தித் திருவிழாவும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் கட்டளைப்படி நடத்தப் பட்டன. சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

எழுதிக் காண்பித்த விடத்தி லுள்ள மணலை அரசர் கொண்டு போய்த் தேவஸ்தானத்தில் வைத்துப் பூஜித்து வருவராயினார். அஃ திப்போதும் பூஜிக்கப் பெற்று வருகின்றது. சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் புதுக்கோட்டைக்கு வந்த நான் முதல் தேசம் செழிப்படைந்ததுடன் தொண்டை மான் சக்ரவர்த்திகளும் கீர்த்தியும் பெருமையு மடைந்தனர். இக்கானகத்தில் இவர் நெடுங்கால மிருக்கவில்லை; ஆனால், யதேச்சை யாகத் திரிந்து கொண் டிருந்தனர். அப்படித் திரியுங் காலத்தில் ஐரோப்பாவிலுள்ள துருக்கிதேசம் (Turkey) வரைக்குஞ் சென்றனர். பிறகவர் நெடுங்காலம் சமாதியி லிருந்தனர். அப்பா லொருநாள் அவர் யான் மிதுனரவி ஜேஷ்டசுத்த தசமியன்று பரிபூரண மடையே னென்றும், அன்று காசியி லிருந்து ஒரு பிராமணன் பாணலிங்க மொன்று கொண்டு வருவா னென்றும், நெருநிலுள்ள பிராமணர்க ளிடத்துச் சொல்லினர். மேலும், அந்தப்பாண லிங்கத்தைத் தமது சமாதி பக்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து கோயி லொன்று கட்டும்படியும் ஆக்கியா பித்தனர். குறிப்பித்த நாளில் காசியி லிருந்து ஒரு பிராமணன் பாணலிங்கத்தைக் கொண்டு வந்தனன்; அன்று சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் தமக்குத் தோண்டிவைத்த சமாதியில் தாமே யிறங்கிப் பரிபூரண மடைந்தனர்.

அவ்வூரிலுள்ளார் சமாதிகட்டி அதன் பக்கத்தில் கோயிலையுங் கட்டிச் செய்யவேண்டிய கிரியை யெல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடித்தனர். இவர் அதே காலத்தில் மூன்றிடத்திற் சமாதியாயினரென்று சொல்லப்படுகின்றது; ஆனால், நெருநிலுள்ள சமாதிதான் தென்னிந்தியாவிற் பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்றது. அந்தச் சமாதிக்கும் கோயிலுக்கும் வேண்டிய செலவிற்காகத் தொண்டமான் சக்ரவர்த்தி விஸ்தாரமாக மானியம் விட்டிருக்கின்றனர். இப்போதும், சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் குருபூஜை வருடந்தோறும் புதுக்கோட்டை ராஜாங்கத் தாரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

தொண்டைநாடு சான்றோருடைத் தென்றபடி இவ்வரிய மகாத்மா தொண்டைநாட்டில் வாசஞ்செய்து தம்

முடைய ஞான சீலமிகுதியால் விளங்கியிருந்தனர். யாவரு
மவரை அப்போதன்றி இப்போதும் பூஜித்து வருகின்றனர்.
பூஜ்யராய் ஸ்ருங்க்கிரியி லெழுந்தருளியிருந்த ஜகத்குரு சச்
சிதாந்த சிவாபிஷே ஷேசம்மபாரதி சுவாமிகளவர்களும் சதா
சிவப் பிரஹ்மேந்திரரைப் பூஜித்திருக்கிறார்கள்.

இப்பிரஹ்மேந்திரரை ஜகத்குருவே துதித்தாரெனின்
நாம் அவரது பெருமையையெடுத்துச் சொல்லுதலமையுமோ?

சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கி
தங்கள்:—

1. பிரஹ்ம குகதிரவிருத்தி.
2. பன்னிரண்டுபரிஷத்க்ருங்குத் தீபிகைகள்.
3. ஆத்மவித்தியா விலாசம்.
4. அத்வைதாசமஞ்சரி.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

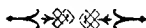
சரித்திரச சுருக்கம்

முற்றிற்று.

சு மெ டி த ர வ ல ட ன்

வா டெ டி க ா ஜ ர வ ர னி வு
வ ண் ஜ க ர ண் ண ட ன் டி வ ர டு |

உ ந ட ர ர தி ன ண் ணி த ம்

உ ம மெ டி க ர ய ன ட ன் டி வ ர டு || க ||

ஹ வ ந டி டி த ர ன ஹ வ ன

வ ர டி னி வ டி ர னி ய ஹ ஜ ரி ம ர டு

ய டி வ ர ம வ ர வ ர டு

வ ண் வ ர ண் வ ர ன த ர க ர ஹ வ தி ||

வெ டி ர த னி தி து வ டி

பு ண் ய ந ண் வ டி வ ர ணி து டி |

வா டெ டி வ டி த ர ம்

பு வ த டி க ர ஸ்ரீ வ டி ரி வ ன ஹ || க ||

சு மெ டி த ர வ வ ர டி த ர வ னி வ டு —

உ டி க ர தி த ர க ர தி ன னி வ ர டு |

சு மெ டி த ர வ ர டி னி வ னி னி வ டு —

ர ர வ னி ர டு வ ர டி உ னி வ ர டு || க ||

சு ண் வ னி னி வ ர டி த ர வ னி த ர வ டு —

உ ண் ர டி த ர ஸ்ரீ த வ க ண் ஹ ஹ டி த ர டு |

சு டி த ர டி த ர ஸ்ரீ க ண் ஸ்ரீ த ர டு —

டி டி த ர டி த ர ஸ்ரீ த ர டி த ர டு || க ||

ஸாந்நாதிவாயநவதா வுரூஷாதுதெந
 ஸபூவ்யுதெ நிஜவடிம் பீரபெஸிகொகூ
 வொரெரரரணு வரணிலிதெ தந வுர்வா
 டெஸா நிஜோஹிதலிஜித ரிரெவமஜு ||
 ஹிஜா ஹவாநி தி மரூப நிஷ்டிவொலி:
 சுதுதாததா மடா கிவிஷுதி ஹி ஜலாவ: |
 ராஜாதஜஸு நிஜதசவநிவெயமெந
 வுராயாததா விமலநாதிவ ராஜலாவ: ||
 சுபுடஸு நிதுஷுமவெவாய நகெந: ஸுதீவ:
 வகெர விஜோவநி தி ஸுஜுமிபுயாவ: |
 வஸுராவமதஸு வவுராதிமுணவூவக
 தசுவகூ தாவ ஸமதராம் வரிகலுமெநவ ||
 சுவாதக: ஸுதிலயா ஜமடிவிலிவாடி:
 ஸஜுசுநிரூபணவியள நஹி கிங்கிடிவிலி |
 லீரெரவிடலா தி கிஜிநம் வாரித: விஸராவ:
 தமெ துவதீவகலிகா நயநெ கிஜவி ||சு||
 விஜோதிரெவ ஜமடிததயா வகாவிலி
 வஸுசுரம் நிஜவி நாவிலி விவாயுஜாணெ|
 ரஜோ: ஸுஜாகிரணாடிவி ரஜுஸவபு—
 ஸதவரூரம் ஹிதூஜஹுதி கிம் கடிசு ||
 விஸா ஸஜஸவிலி விஸுஜா துதெத—
 டாதெதவ ஸுதயமநநுஸுமவகாஸ: |
 ஸுரெரூவவிஸஜவிஸுதூதித் †க்ஷுதெவசு
 கொநாஜ ஸுதிரஜ்தெந யநீலவெஹு||

† ஷுதெ என்றம பாட முளது.

நா_கவ_கலி_க ஓ_கதீ_கத_கவ_கவ_கரெ_கந_கவ_கப_கரா_க ந_கவ_கப_கரா_க—

[illegible]

படாசிக்ஷுததிவெஹ் உவெஹ்நுஜாய

உயாவிசுத்திதேவி பூ.கிரவஸ்தே ஹி ||சு||

மனகொழி வலனுயிடுநகதயா வினாதி

ஹூஜாவைக் கிடைத்ததில் வடூரா நுஷுதாசு |

உறுதித்தியாஹிதொவிய வறுதித்திய

மாவெநலாதிவரமுஷஸி நிஜாக்ஷிதொஷாசு

சூரியாகுதாம் ஸுவநவகரேராதவக—

தேவநாபி, உவிஜ்ஜாவி, கதவாபி

செவாசு ஸ்ரீமது விருதா ஸ்ரீமதுவாசுதாயா.

ஹரமொக்து தெசுயெபுரெவெபுநஸ்தெடிவழி

மகாவதவதநிதிஜ் மடிவவவம்

செலுதல் நாளி ஹாய்ஸ். நபர் கர்வியி

விடுவதற்கு யுத்தம் விடுவதுவாதவிடுவது

ஸடி ஷிரொஹவதி ஸவபுஜிதேநெயவ ||

சுரோஷி கஸ்துரிகர் வரலாற்று நூல்

உரிதம் நிவரதகதயா வாரிசியிஷுதெ து:

பா.க.சி.நி.ஹ.க.ஹ.கய.சூ.ர.பொ.நி.பா.கா.---

உயரிலொ ஸவதி செவறழிதீய: || கரு ||

கலை அணிபிழைப்பு வகுப்பாசிரியர் திருஅண்ணாமலை

கலாநாயகர் 22 வினாக்களுக்கு விடையளித்தார்.

த வ
தாமரை வி நாயகி விராம லட்சுமி லலித கலா

சுயே ரஜபாஸி நவரி தெருவிவிழொலுமெயா:

[illegible]

* வரித்ரி என்றும் பாட முளது.

சூதநத விஸுரணாருவெவி பூவணு—

உந் விலாவு பாரி தாவணெவெதி உழி
 உவாழிஷு வவவவுஷு பாரிதூஸுஉமம்
 மாயம் விமாவணுபாரிதூஸுதி கிணவாறு||

உயா வசீயவியதாழிவிகாரஜாதெ—

ராதுமநதூயி துணவதூஸம்
 சூயாரவாஷுரவாஸககோஸுயாரா
 வுமெயு கிளாபுமி துமூதிநீகரளவெயு
 சூலாவதூதகமவா ஜமதீவிகுறு
 உணவூஸுஷுவி நிர்வூஸவெஸுமம்
 சூரொவிதா உவிமதா லிவி வி தூயுது
 மிவாதி கிணுவிதூ விதூநாபு||

வவவவவவவவவவ ஜாழிதிவூவவா—

விவெவாவிஸுஸுதூயாஸவெயுமவெதா
 நிவெதூக ராஜயவெவாமிராஜவெவா
 உயெவவாஷுணிவிவாதுநுவதூதாநெ||

வவவவவவவவவவ ஜாழிதி ஸவகூதெ வியெஷு

உயாஉயவவவவவவவவவவ துதயெயுஸுரவெ
 வுதூகூராமிதி வ நககூதெ விகுறு
 வதூவவெவாஸுஸவதா துதயெயுஸுரவெ
 விஸுரவவவவவவவவவவ வவவவவவவவ
 வவவவவவவவவவ வவவவவவவவவவ
 வவவவவவவவவவ வவவவவவவவவவ
 தெஜா தெவவவவவவவவவவ வவவவவவவவ

கதெதுதி காயிகவிவெஷிததஸிடுநா உம்

முண்ணிவெசு கிலியதெவ தயா லவாதி !

வாரிவவொயதிதி வாரையிமுண்த—

முந் ஸயா நவிறவொம்முடிவதிகுஷ்டி

லிஷாஸமுயுஸதா நாஜ ஜமலிலிதும்

னதாவதாவி உதகவவிஷாநவாநி !

வெவ லயாகரமுஜாதி நிரீக்ஷணைவி

நவாவிசுவநுஸதயதொவி லீதி : ||

சுதகுநெததவலி டு துவி வ வுவவு—

வலுதததிரநுவதத வவ யொக !

நவாது வகதிதி நிரிதவாநவிதா—

மாது லவ உகூரம் உவதஸுநாயி||

உதொயிதொவி கவவெ கவவெ ஜநநா

நிராயுஸஸிஸுரிவவிதிதாநுலவ !

சுயொகயவவி + வவிறிஜமுதிஜாய—

உஜுகயாவி கயா ந வரிவுதொவி ||

தொஸு ஸுடிலவதி நெஷுத வவ லுலா

லுலி ஸுடிலவதி நெஷுத வவதஸுடா

தீவாநொ ஸுரதி லுலிரியநுதஸு

லுலிணெயெ ஸுரதி தவ தயா வியாநா||

வொயெயெநொவயம் வுதிவதொநெ

விவிதெ ஸுதி.ததா விரயுலொவி !

§ துஸக்யுது என்றும் பாட முளது.

† துஸா என்றும் பாட முளது.

பெரு, சுலாஹிந் நவாஸாந்ஜெயகோந்

தேவதூதர் தவிர விரைவாக வரார்: ||௧௨||

புறநாடுதிரை நிரலிடுதல் உரிமை:

கடவுளாயிவிடுவோம் விஜயலக்ஷ்மி

வினா எண் 10: சி. து. ஸா. ய. ந. மா. ந. து. வெ.

||சிந்தி||பாகவிஷயா வியய: சுஜெ||நந||

ஸவபூததாஜமெதா ஹி ஜநிஸஜாயிம்

வடுவூர் நுவுர்தியெதலையாப நுடுதூர்

[illegible]

நியபாணாய ஜுஷதெ வதாரம்மஜேவ ||

சுதந்திர உரிமை தவறாமல் யாருக்கும்—

உதயசூரியன் நிழலிதா நிஷயா:

வாபாநாடே துவிஜேவஸு ஜஹாலஸஸு

உயர்வாகவ வ ஹுதாநி உமீகாஹர்ரணி ||

தகவாநுவிஞ்நபரொ ஁நிவாவ புளளொ

ஸவந்தொ வு வஹா ன்வி நாநுயொஜ்ஜி!

ஸாஜாஜெதுஹி யயாஸுஹி வதகுநாஹி

ராஜா பூஜாவிநாயகமாயாகுமக்ய வளவ ||

வாரிசு தர நிதித் தொகுப்பு

ஸம்பதிவது நலுவெசு வாஜாயுக்யெஷ்டம் |

ஜாதலிஷாஸி வ நவஷ-ஜமாலிஷெகெக...

ரத்யுஷ்ணாவி உதவஸ்யஸ்யஜிஹாநிஃ||

சூரஸ்வஜாதி கவம்புஜைபுஜம்வா

ஸுஜாதா நவவயாஸாஷம் வாயிஸாபிஜெதி |

■ கிஸ்வ) என்றும் பாடமுளது.

கிவாஹி துணிகமுஹீ தநுமலபுஜம்
 தக்*விம்பஜண நவி யிம்பரிஹதபுஜிஷெடி||
 பூரவகஜெபரிவாகவஸவபெந
 கிஸாதிநிஸி தபாராவிபிராதவெடி |
 மூரஜானாமபுபரிஜாணவிடிபநீநா
 உபெபபஜம் நஹிவிஷ்டி தி புஃவிதொ஽வி||
 சுனவபுஹிஸு பாரஜாயபுதயா நபஸு—
 ஸகிஜுதெ வுஸநஜுதபுபுபெகம் |
 யீரகிஸாஹவஜெபெ*விஜயெகபுஜஷி:
 பூதநிலி:பூஜிதெ கா஽வி நவி கஸஸுரக
 பூரவகிகஸுவிஸவ: பாரஜாஜுதொ஽வி
 யீரஹஜயதி புஷதபீயதகபு
 ஹீவெஷலவிஷி கதநு: வுருஷாவிஸா
 வெஸ:
 தக்ஜிதயுவாநஜிராஜயிதும்ஹி நாமுடி||
 சுனநிபுரஹாநிரவிநிஜாததகெவா
 நபூரபிவ வுஸநிதா விஷயெஷு யதெ |
 ஹாமூரக கமுதபிஷி யஸு நியிபுநவீ
 கிவபுவபுஸகபுபணதாஜுரநீகரோதி
 சுபுக்ஷிதஸுஜஹிஜாநஜமுகி யாவ—
 டாபுரதிக்கா:ஸுஸமுணா:ஸுயஜாவிஸனி |
 ஸாயநிதெ ஸுஹிபி.ராஜநி தஸுஸுதூ
 னதெவிஸுயஜெப்துதஜாஸு யதெ||சக||

அந் து வி த ர ச ம ஞ் ச ரி

மூலமும் உரையும்.

— ௦௨௦௨௦ —

அவதாரிகை.

சதாசிவப்பிரஹ்ம மென்னுந் திருநாமமுடைய ஆசாரியர்

* பரமசிவாநந்த ரேன்னுந் தமது குருப்பிரபாதத்தினுந்

பெற்ற சுவானுபூதியை யுலகத்தின்கண் ணெல்லோ

ரும் பெற்றுக் கிருதாரத்தர்களாக வேண்டு

மென்றுள்ள கிருபையினால் அனேகா

பிரகரணங்களைச் செய்தனுக்கிரகித

துப் பின்னொரு சமயத்தில

இலயவிட்சேபாதிநிவர்த

தகமாயுள்ள நிருவி

கற்ப சமாத

யானுஷ்ட

டானத்திற்

சுபாவமாய்விளங்கா

வின்ற அகண்டைக ரசானு

பூதியினால் பிரதிசய தருப்தி

யடைந்திருக்க முழுட்கு ஜனங்களி

னது புண்ணியபரிபாகததையே விக்கிரக

மாகத தரிததெழுந்தருளிய விக்கிண்புபவர

மூர்த்தியினது ஆக்ஞையினால் லாபப்பிக்கப்பட்ட அந்

துவிதரசமஞ்சரீயென்னும் பிரகரணஞ் சம்பூர்ணமாகும்

பொருட்டு பேதா பேதப்பிராந்தி நிவர்ததகமாயுள்ள

அதவிதீய சொரூபததையே கணபதி யாகத்

துதி செய்தல்.

* பரமசிவேந்திர சாஸவதி.

அத்துவிதாசமஞ்சரி.

ஃராநு மத்துவித மேயுண்மை யென்றுமிகத் தெருட்டு
 நீதும், பாராநுங் கயவுருவ நரவுருவம் புணர்வடிவம் பரிந்து
 சாத்தி, யேராநும் வரமோந்ங்கு நல்தும்விக்கி னேசனென
 ந்தயத்தின்பா, னேராநு மத்துவிதத் தனையறியும் விசேட
 மேலா நிகழ்த்து வானே. 1

பொழிப்புரை—இயாதொரு பரமேஸ்வரன் தனது
 யோகமாயா வைபவத்தினால் வ்யாகிருத அவ்வியாகிருத ரூப
 மான சகலப் பிரபஞ்சத்தையு நிர்மாணஞ் செய்து வேதப் பிர
 மாண பூர்வகமாக வன்னாச்சிரம தர்மநிதியமங்களையும் பிர
 காசிப்பித்து சிவ விஷ்ணுவாதி மூர்த்தியாயுட பிரகாசிக்கிறாரோ
 அந்தப் பரமேஸ்வரனே அவ்வைத ஆத்மஞானனுபூதி
 விக்கினங்களெல்லா நிவர்த்திப்பித்து வேதார்த்தமான பரமாத
 வைதானந்தானுபூதியை முழுட்கு ஜனங்களுக்கு விவேக
 பூர்வகமாகப் பிரகாசிப்பித்ததனை யடைவதற்கு டைட்டிக
 பிரட்சரியாதி விதமே சாதனமென்று காண்பிகுகும் பொரு
 ட்டு நராகாரத்தையும் விவேகி புருஷன் மிருகம் போலே
 சஞ்சரிக்கவேண்டு மென்பதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டி
 மிருகாகாரத்தையுங் கொண்டெழுந்தருளி வந்த வரதராகிய
 விக்கினேஸ்வரரானவா பரமாத்வைதானுபூதிப் பிரதானமா
 யுள்ள சகல சுருதி யுத்தி யனுபவங்களையு மென திருதயத்திற்
 பிரகாசிப்பிக்கக் கடவர்.

கருத்துரை—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரகிதமான
 அத்வீசிய ஸ்வரூபமே தானாயிருந்துள்ள வுண்மை வஸ்திது
 வெணக் காட்டும் பொருட்டும் அதனையடைந்த யோகிபுரு
 ஷன் பேத பாவமின்றிச் சித்தாகாசஞய்ச் சஞ்சரிப்பனென்ப
 தின் பொருட்டிங் கஜமுகக் கடவுளே திருஷ்டாந்தமெனக்
 கூறியதாம். 1

(அ-கை)

இஷ்ட தேவதாத்துதி வியாசத்தினால் சகல வேதாந்தரகசியார்த்
தத்தைச் சாமான்யமாகத் தரிசிப்பித்து அதின் பிறகு
நாற்பததினாலு சுலோகத்தினாலும் பரமாத்வைதானு
பூதிவகசியார்த்தத்தைக் கூழுவான் ஞெடங்க
அஞ்ஞான விலாசமான ஜீவோஸ்வர ஜகத்
பிராந்தியானது விவேகஞானத்தினு
லன்றி நிவிர்த்தியாகாதெனத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகாராகக்
கூறல்.

எத்திசையும் பத்திபாயந் திலங்குறுமுள் வாயில்புண
கேழிங்கண் னாடி, பித்திமனை தனைநடுவு பாலனுக்கு வேளி
வருதல் பெருவன் பாம்போற், தந்திரக்கற் பனைமயமாய
மிகப் போலிபல் வகையருவங் கொண்டு வேறு, மத்திரவந்
ஞான மதை மருவுபுந டனுக்குமுத்தி யடைதல் வன்பே. 2

(போ) — என்கு திகிலும் பிரதிவிமபிககப்பட்ட ஆவிர்த
கபாடத்தைபுடைய முகுர கிரக மத்தியத்தை யடைந்து
பரிப்பிரமிக்காரின்ற பாலனுக் கதனின்னு வெளிவருவது
பராதினமாயிருப்பது போல அனாதி யநிர்வசனீய அஞ்ஞான
வத்தியாச விலாசமான ஜீவோஸ்வர ஜகத்பிராந்தியையுடைய
சமுசாரகாராக்கிருகத்தையடைந்து தொதவியாமோகத்தினால்
பரிப்பிரமிக்கின்ற ஜீவனுக்குப் பரமேஸ்வராவதார ரூபராகிய
சற்குருமூர்த்தியின் துபதேச ரூபமான மகா வாககியார்த்த
விசாரத்தினு லுதிககாந்ந் பிரஹ்மாதவைத ஞானத்தினால்
நி அஞ்ஞான தற்காரிய ரூபமான காமகாமாதி சம்சார பந்த
த்தினின்று முததியானதொரு நானஞ் சுலபமாகாது.

(க) — படிசுமரூடத்தை யடைந்து மார்க்கந் தெரியாமற்
பிரமிக்காரின்ற பாலனுக்குத் தயானுவாகிய புருஷன் துவாரந்
திறந்து விடுவது போல அவித்துடாந்தகார மோகத்தினாலே
சமுசாரப் பிராந்தியிற் பிணிபுண்பிரமித்த ஜீவனுக்குக் குரு
வுபதேசானுபவஞானமே நிவிர்த்திக்கேது வெண்பதாம். 2

அந்நிதிதரமஞ்சரி.

(அ-கை)

சாதனசதுஷ்டய சம்பவ்னனா அதிகாரி புருஷன்
சற்குருவுபதேசத்தினால் விவேகஞான மடைந்து
ஜீவன்மூத்திப் பதத்தை யடைவனென்பதைத்
திருஷ்டார்த பூர்வமாகத் தெரிவித்தல்.

சோர்க்காரர்கொடியவா ரணியவழி யிணையணிந்த
துயாகூர் பூமா, ஸ்ரீகஞ்சேர் தன்னுரை நன்குநெரிந் தோன்
மொழியா னேரு மாறு, சாடர்நற் சாந்திழந் சாதனங்க
ணிறைந்துமிகச் சிறந்த பூமா, லோறிசற் குருநாத ன் மொழி
யாற்றற் பதநிலையை நேரு வானே. 3

(பொ)—காக்கார தேசஸ்தனாகிய ஒரு புருஷன் தனது
தனதுகளை அபகரிக்கிறதற்காக வந்த சோரர்களால் தனது
கள் அபகரிக்கப்பட்டு அவர்களால் பத்த டேத்திராணப் பதத
பாதனயப் பத்த கரணயத் தூக்கமமான வனமத்தியத்தையு
மடைவிக்கப் பட்டவனாப் யாதொரு சகாயமுமின்றி வெகு
வித தூக்க பயத்தினு லுச்சகரமான விலாபனஞ் செய்புங் காலத்
தில் காகதாலிய சியாயம் போலததெய்வகதியால் வந்ததூப்தோ
பதேசத்தினால்ன்றிச் சுவதேசமான தடையப்படாதது போல
அவித்தியா காமாதி கள் ஸர்களா லானந்தானுபூதி யென்னு
தனத்தையும் பரிகொடுத்துக் கிருகக்ஷத்திராசத்தி ரூபமான
பாசங்களாற் பந்திக்கப்பட்டு விவேகதிருஷ்டியு ரின்றிச் சம்சா
ராரண்ணிய மத்தியத்தில் லுத்தியாத்மீகாதி தாபங்களா
னிரம்பவும் வெதும்பி சமுசார சுபாவாலோசனத்தினுற் சாதன
சதுஷ்டய சம்பவ்னனாப் குரு ஸஸ்திரோக்த மகா வாக்கி
யார்த்த விசார ஜன்னியமான பிரஹ்மாந்மையிக்கிய ஞானானு
பூதியினால் நிசரூபமான அகண்டானந்த பதமானது விருத்
தித்துவய நிவிர்த்தியனந்தா மடையப்படுகிறது.

(க)—அவித்தியாபந்த நிவிர்த்தியை யிசைத்த அதிகாரி
புருஷன் சற்குரு கிருபையால் சிவதீசய திருப்தனாய்ச் சீவன்
மூத்தியை யடைவனென்பதாம். 3

(அ-கை)

கர்த்துருத்வாதி தர்மவாஞ்சய புருஷன் அகண்டகரச
 பூமபாவத்தை யடைவதெங்ஙனங் கூடுமென்றுள்ள
 சங்கையை நிவிர்த்திப்பிக்கிறதற்காகப் பரி
 கிருத பரிகார மென்றும் பிரபந்தப் பிரா
 ப்தி யென்றுமுள்ள வ்யாயத்தினுற்
 கூடுமென்று திருஷ்டாந்தபூர்
 வகரமாகத் தெரிவித்தல்.

நிநுபனுடைக் துமானுக்குத் தனதான தத்துவத்தை
 நிகழ்த்தலாலே, வநகயவ நீர்மைகழ லக்கழன்று நிநுபவியல்
 வாய்கீது மாபோற், சோநுபகக வொருபொருண் யெனச்
 சோல்தரு வுபநிடதச் சோற்களாலே, மநவுகருத் துநத்துவ
 மாயந் தோருகாமெயப் பொருணேரே வாய்க்து மன்றே. 4

(பொ)—சில துஷ்ட ஜனங்களால் வியாமோகிதனாய்ச்
 சாத்தியாந்தர பாவத்தை யடைந்திருக்கிற ராஜகுமாரனுக்கு
 ஆப்த ஊக்கிய பூர்வகமான தனது ராஜகுமார சுபாவஞானம்
 நிஷ்பிரதி பந்தமாய்ப் பிரகாசிக்க நீசத்துவ நிவிர்த்தி பூர்வக
 மான ராஜத்துவப் பிரபந்தி கிடைப்பதுபோல சோதி தத்துவம்
 பதார்த்தனாய்ச் சுரோதாவாகிய நீயே அகண்ட சிதாந்த
 பூமார்த்தனென்று குரு சாஸ்திரோபதேயங்களால் தேகாதி
 யகம்பாவ முத்தனாகிய ஜீவனுக்குக்கர்த்துருததுவாதிப்பிராப்தி
 நிவிர்த்திக்கிறது; அத்துவிதானுபூதியுள் தானே பிரகாசிக்
 கிறது.

(க)—கற்பிதமான கர்த்துருத்துவாதிப் பிராந்தியை
 மித்தையென் றறியுமிடத்தில் அகண்ட சிதாத்மஞானஞ்
 சுபாவமாய் விளங்கு மென்பதாம்.

(அ-கை)

பரமார்த்த தத்துவம் விசாரிக்குமிடத்தில் பந்த மோக்ஷ
வியவகாரங்கள் பிராந்தி மூலமென்பதைத்
திருஷ்டாந்தப் பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

தீரமஹி மைநநனுக்குத் தேகமுத லாங்குணங்கள் சேறி
தறறும், புபாயறுமக் குணங்களெலாம் பொன்றுதலும்
வெட்டவெறும் பெரியயாமென்னப், பிரமமயக் கூடத்த
நித்தகுகபபோதநனுப் பிராந்தி யகீதக், துரமநுவு பந்தமுந்
யென்பதும்புன் மயக்கந்தா லொளிரா நிற்கும். 5

(பொ)—நிர்விகார சத்தியஞானானந்த சைதன்னிய
மூர்த்தியாகிய பிரத்தியகாதம வஸ்துவுக்கு சுவாஞ்ஞானத்தி
னால் பகதஞ் சம்பவித்த தென்றும், சத்துவஞானத்தினால்
பகத நிவிர்த்தி சித்திக்கிறதென்றுமுள்ள வியவகாரமானது
மலஹி மைநனது சரீர சவுந்தரியாகி வர்ணனமும் அவனது
மிர்தி வியவகாரமும் போல அஞ்ஞானப் பிராக்ரீமூலமாகை
யால் வாங்மாத்திர கற்பிதமே யாகும்.

(க)—பந்தமோட்ச பிரண்டும் பிராந்திகற்பிதமே யன்
றிப் பாரமார்த்தத்தி லின்றெனக் கூறியதாம். 5

(அ-கை)

தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்குமிடத்தில் நிர்விஷய
மான பந்த மோக்ஷ கற்பனை ஆபாதஞானிகளுக்
கேயன்றிச் சமஃய ஞானிகளுக் கின்றென்
பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

தேரிகின்ற துறைநீர்மம் பேயாக வச்சமிகச் சேறிந்
தோ னுக்கே, யெரிகின்ற விவக்கோன்யம் கண்ணுற்ற லாங்
கதுதா வியங்குங் கொல்லோ, தீரிகின்ற வலிசார தீட்டியினு
லுண்டெனச்சொல் செகங்க எல்லாம், புரிகின்ற வுண்மை
விசாரத்தினர்க்குக் கிஞ்சிலுமே பூனு தன்மே 6

(பொ)—நிரம்பவும் பயசீலனாகிய புருஷனுக்கந்தகாரமே மிகவுந் தடித்துப் பிசாசாதி ரூபமாய்த் கண்டாலும் அதனைத் தீபத்தோடுங் கூடிப் பரிசோதிக்கும்போது நீங்குவது போல அதத்துவ திருஷ்டியினுற் ஜீவேஸ்வர ஜகத் விஷய பந்த மோகூதி விவகாரமானதனுபவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்கும்போது காலத்திரயத்திலும் பிரத யக்தத்துவ வெதிரித்தமா யாதொன்றுமில்லை.

(க)—ஜீவேஸ்வர ஜகத் சுபாவத்தை விசாரிக்குமிடத் திற் பிரத்தியக் சைதன்னியத்தைத் தவிர வொன்று மின் றென்பதாம். 6

(அ-கை)

சர்வமுஞ் சின்மாத்நிரமென்று திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

போற்றுமொரு சிற்சோதி தானேயிற் வுலகுநவாய்ப்
பொலியா நிந்தந், தேற்றுற வாராயின் வேறுபொரு
ளொன்றெனுந் சேறிவ தில்லைத், தோற்றுமயம் கதிகரண
மாம்பழதை யல்லாது துன்று சர்ப்பந், சாற்றுநவே நெரு
பொருடா னுததற்கெவ் வாற்றனுந் தக்க தாமே 7

(பொ)—உன்னியாதீன சத்தாப்பிரகாச ரூபமாய்ச் சர்வ சத்தாய் ஸ்புரண வேதுவாகிய பிரத்தியக் சைதன் னிய மொன்றே தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச ரூபமாக விளங்குகின்றது. அந்தச் சிற்பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னிய வஸ்துவானது விசாரிக்குமிடத்திற் காலத்திரயத்திலு மில்ல வேயில்லை. விவரத்தாதிஷ்டானமாகிய ரச்சுவைக் காட்டி லும் அதனிடத்தாரோபிதமாகிய சர்ப்பமான ததிஷ்டான ரச்சுவைக் காட்டிலு .மொரு விதத்தினாலு மன்னியமாகப் பவியாததுபோ லறிக.

(க)—சர்வாதிஷ்டானமாகிய சற்போதத்தைத் தவிர ஆரோபமான சகததாதி யென்று மின்றெனக் கூறியதாம். 7

அ-கை

சேதனா சேதன ரூபபாகிய விஸ்வத்தை வியவகாரப்
பிரயோசனாதி யோகீகிய மென்று சொல்லுவது
விர்விஷயமாமெனத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

திறப்படவீ தெனத்தோன்று நூலமெலாம் பிராந்தி
மாத் திரமே யென்று, மறப்போலிந்தன் வியமின்றிச் சுக
மயமா மாண்மாவே யுண்மை யாத், சிறப்புநின்றென்ற
தலான் ரூபமது மண்மையெனத் தெரிகே னென்று, லறப்
புதுமை சுத்தியே சித்தத்தாற்றன் வியனெவன்ற னாகா னே
கோ. 8

(பொ)—காரிய காரணரூபமான சகல சகத்தும பிரமை
விலாசமேயன்றி சத்தியஞான அகண்டானந்தாம் வஸ்து
சம்பந்தமுன்னதன்று. ஜகத்து வியவகாரமாத் திரத்தில் சத்திய
பாவமடையுமாகில் எந்தப் புருஷனானுன் சுததிகா ரசதததி
னால் தனவானாக மாட்டான்.

(க)—ஜகத்து வியவகாரம் வாசனாப்பிராந்தியே யன்றி
யுண்மையன்றெனக் கூறியதாம். 8

(அ-கை)

சகல ஜகத்துவ் காலத்திரயத்திலு மாயா மாத்திரமே
யென்று திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

சோலலுநினை வுறுபோது மற்றதெழு முன்னுமது
தோலைந்த போது, மில்லதுதா னென்றலு மில்வலக மில
ங்குகின்ற திறும்பு தாமே, யல்லததி சயமென்னை போலு
மகேந்திரசால மான தீங்குப், புல்லுறுமா யாவியினும் கற்
பிதமென்றலுமிகப் போலியுமன்றே. 9

(பொ)—நாம ரூபாத்மகமான சகலப் பிரபஞ்சமு முற்பத் திக்கு முன்னும் பிரதிதிகாலத்திலும் *விநாசானந்தரூப நிலை வேயில்லை. ஆயினு மனிர்வசலீயமாய் விசித்திர பேதபின்ன மாய்க் காண்கின்றது ஐந்திரசாலிகனது மாயாவிசித்திரத் திரு லுண்டாகிப் பிரகாசிக்கின்ற பிரபஞ்சவிலாசம் போலவா மென்க.

(க)—சகல ஜகத்து நித்தையாகத் தோற்றுகின்ற தெனக் கூறியதாம். 9

(அ-கை)

ஆத்ம பேதமு முபாதி நிமித்தமேயன்றி வாஸ்தவமன் றென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

இந்துதினத் துவிதமகன் றிருந்திடிலும் புருடனுக்கிங் கிறைதற் கண்ணில், வந்துறையுந் நீமையினுந் பலவடிவந் தானாகி வயங்க லெய்ப்ப, நந்தலிச்சன் மயப்பூமா வெனுந் சொருப மொன்றேனு நான வாகிச், சந்ததந்தந் கற்பித மாந் தமப்பீடலக் கூட்டுறவாந் நயங்கு மன்றே. 10

(பொ)—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரகிதமாய் அக ண்ட சிதாந்த ரூபமாகிய பிரத்தியக்காந்தமா சுவாசிரய விஷயமாகிய வவித்தையோபாதி யத்தியாசத்தினால் நான ரூபமாகக் காணப்படுகின்றது. நேத்திர தோஷத்தினால் புரு ஷனுக்கு ஏக ரூபமான சந்திரன் நானரூபமாய்க் காணப்படு கின்றது போலவாமெனக் கொள்க.

(க)—ஏகமான சிதாத்மவஸ்து அனேகமாய்க் காண்மது அவித்தியாத்தியாச பேதத்தாலெனக் கூறியதாம். 10

(அ-கை)

சம்சார சங்கரப் பிராந்தியானது அத்தவிதி யாத்மாபரோக்ஷ ஞானனுபூதியினு லன்றி சிவிர்த்திக்கப்படமாட்டா தென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

மட்டற்ற வெறும்பிரமை யால்விநிந்து தீரநாளு மநுலா
தான, கட்டப்புன் புலனவட்டங் கொள்ளிவட்டந் தனையுற
ழக் காணல் வேண்டு, முடபற்ற நெயவகதி யாற்பிரமை
நட்டமெழன் முந்துமாறுந், துட்டத்தின் புலனமது முன்னைட்
போற் பின்னாளுந் தோன்ற தன்மே. 11

(பொ)—அந்தக்கரண வியாமோகமாத்திர ஜன்னியமாய்
நகவரமாயிருக்கின்ற சமுசார சக்கரமானது கொள்ளிவட்டம்
போலத் தாபமாத்திர ஏதுவென் றறியத்தக்கது. செய்வா
தனாகச் சித்தவியாமோகம் நிவிர்த்தியாகுங்காலத்தில் சித்த
மூலமான துவைதப் பிராந்தியும் நிவிர்த்தியாகு மென்க.

(க)—அத்துவிதீய வனுபவ ஞானத்தினுற் சித்தப் பிரா
ந்தி நீங்குமென்பதாம். 11

(அ-லக)

ஞானநிஷ்டன் உத்தான காலத்திற் சகத்தைப்
பிரதிபாமாதிரமாய்க் கண்டிருப்ப
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தர்ப்ப நகரம்போ விக
ரற்றேங்குந், தலைமைசெறி ஞானமெனும் பெயர்புண்ட
வம்பரத்திற் சாலத்தோன்று, முலைவகல வெமக்கான்ம
வுணர்வுநீக்கின் வெயிலெரிந்தா லொழியுரின்போன்,
மலைவுசெயு மந்த விந்த வுலகமெலா மக்கணத்தின் மறை
ந்து போமே. 12

(பொ)—சிதாகாச ஸ்வரூபத்தில் அவித்தியாரோபமான
சகல ஜகத்தும் விவேகஞான திருஷ்டியினால் வா திக்கப்பட்டுத்
தகதபடாதி போலப் பிராரத்தக்ஷயமட்டும் பிரதிதி மாத்திர
மாய்க் காண்கின்ற தேகாதிப்பிரபஞ்சததைக் கந்தர்வ நகரம்
போல வறிந்து விவகரிப்பன்.

(க)—சகலப் பிரபஞ்ச வியவகாரமு பிராக் சர்ப்பம்
போல வாக்கு மாத்திர கற்பிதமெனக் கூறியதாம். 12

(அ-கை)

துவைத புத்தியை யபுவாதஞ் செய்யில்
அகண்டைகாசானுபூதி சேஷிக்கு
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்

ஆபோபமான ஸுகத் தடங்கவடைவிவிலோடுக்து மருந்
திருந்தாந், ரீராந நமது சிநந் சிவமயமே யாகிநவி சேட
மாதும், போராந மதநகயம் பரீட்சேற்றுப பருதழியிற் புண
ர தென்ற, ஸோராது மிலீலாமற் கேவலந்தா ரென்றே
யாய நிகழ மன்றே. 13

(பொ)—தனது விரோதி சம்மாரததினாலும் யானை
மாவுத்தனது நாசததினாலும் மதோன்மததமா யேகமாய்ச்
சஞ்சரிக்கு மத்தகசம் போல பிரவிலாபன சமாதி யப்பியா
சததினால் அவித்யாரோபிகமான தேகாதி துவைதப் பிரபஞ்ச
விவிர்ததி வரும்போது சித்தமானது பிரத்தியக் கபின்ன ப்ர
மாதம சொரூபமாகப் பரிசேஷித்து விளங்கும்.

(க)—மனன நிதித்தியாசன புத்தியினால் அவிததையா
கறப்தம் நீங்கில் அகண்ட சுபாவ ஞானனுபூதி விளக்கமா
மெனக் கூறியதாம். 13

(அ-கை)

ஞானசிஷ்டனது சரீர நீங்குகின்றதற்குக்
காலாதியபேட்சை வேண்டா
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

இம்பருட வின்றேழிக வலதுறைக் சசியநக்க விருக்கு
மடமும், விம்பமயச் சித் துருவாழ விளங்குமெனக் கதறலே
விசேடமென்றே, தும்பம்ப்போ துடைகவன்றிச் சீரகால
நிலைபெறுக தும்பம் பம்பு, மம்பாத்தி னுக்கனுமாத் திரமே
னும் விசேடமென்ப தனுது றதே. 14

(பொ)—ஞானக்கினியால் தக்தமான இந்தச் சரீர
மானது இந்த ஸுணத்திலே போனாலு மல்லது கற்பகால
பரியந்த மிருந்தாலு மதினார் சிதாகாசவடிவனாகிய வெணக்கு
யாதொரு விசேஷமுமில்லை. கடாதிகளினது வெகுகாலத்
திது நாசங்கனால தினிடத்தி லப்பரிச்சின்னம் போலவிளங்கு
கின்ற ஆகாயத்திற்கு யாதொரு விசேஷ சம்பந்தமு மில்லா
தது போலவாமென்க.

(க)—சிதாகாசனான புருடன் காலாதீதனானதால் மித்
தையான சரீரம் நீங்குகையைக் குறித்து "ந்யமாபேட்சை
வேண்டாமென்பதாம். 14

(அ-கை)

விஷய சிந்தையினாற் பிராணிகள் சமுசாரப்
பிராந்தியை யடைகிறார்க ளென்பதைத்
திரஷ்டார்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தங்குறுசித் தனையினழுத் தந்தியுந் நேற்றுக்கின்ற
தையற் கண்டிள், வங்கினமந் றவனென்றே நீணுவெய
துயிர்த்திரங்கு மவனைப் போலுந், சங்கற்ப மாத்திரத்தாற்
பலவிகற்ப மாயத்தோற்றுந் சகங்க ளெல்லா, மங்குச்சத்
தியமென்றே மந்தமதி யினன் வானா வேற மாலும். 15

(பொ)—வாகிய விஷயஞ் சத்தியமென்றுள்ள திட
பாவனையினாற் காணப்படுகிற ஜசத்து பிரதிதி மாத்திர
மா யிருந்தாலும் அதனைச் சத்தியமென்று கருதி மூடபுத்தி
யுள்ளவன் மயக்கமடைகிறான். காமியானவன் றனது பாவனா
தாருட்டியத்தினாற் சாமான்ய விஷயங்களைத் தனது இஷ்ட
ஸ்திரீயெனக் கருதி பிரமிக்கின்றது போலவாமென்க.

(க)—சகல விஷயமும் தோற்றன் மாத்திரமென்பதை
யறியாத மயக்கமே சமுசாரப் பிராந்தியென்பதாம். 15

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தர்கள் பிராரத்த சுடியமட்டும்
விர்வத்தை மித்தியா சித்திரமெனக்
கண்டு நிச்சயித்தீனுபவிப்பார்க
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

தன்னியல்பிற் றங்கவாயாய்ச் சிச்சிநி னந்தமாயத்
தயங்குமென்பாந், றுன்னியமா மோகத்தா லுண்டெனச்
சோற்றிடுமித்தத் தோன்மை ஞாலமன்னியவோ ரிடத்தினுங்
கூணப்படா தருவுருவே வடிவ மாத, மன்னியவிண் ணேவி
யமே போலுமென வையமற மதித்து மியாமே. 16

(பொ)—சகல கற்பனாதிஷ்டான பூதமாய் அகண்ட
சிதானந்த ரூபமாகிய வெம்பிடத்திற் பிராந்தர்கரினது
அஞ்ஞான தோஷத்தினுற் றேகேந்துரியாதப் பிரபஞ்சமெ
ன்று யாதொன்று கற்பிக்கப்படுகிறதோ அதனை மற்றொரு
ஸ்தலத்திலுங் கண்டனுபவிக்கப் படாததாய் நிராகாரமாகிய
அஸ்தான சித்திரமென்று நிச்சயித் தனுபவிகின்றோம்.

(க)—ஆகாயத்திற் சித்திரமெழுதியது போலச் சகத்
பிராந்தியை யறிவதென்பதாம். 16

(அ-கை)

ஆரோபவிலாசங்களா லதிஷ்டானமாகிய
சித்வஸ்து விகார சம்பந்தமடையா
தென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்

வானிறம்போற் றிகழத்தி யாசபே தத்தினுள் மறைபட்
டாலு, ஞானகன ஞானபோருள் கண்டவோரு தங்குவையை
நனிநீங் காதா, ஞானமுடபுப்பலச ராசரவி சித்திரத்தோ
டொன்றி னாலுந், தானமருமீடவியல்பைச் சித்திரவத் திர
மென்றுந் தணந் திடாதே. 17

(பொ)—அஞர்மாத்தியாச ரூபமான ஜீவேஸ்வர சக்தி பேதத்தினால் நிரோதான மடைந்தது போலிருக்கிற பிரத்தியக் வஸ்துவானது தனது பேதத்தினால் மிகுமான அகத்துவியை பாவத்தை விடுகிறதில்லை. வெகுவித சித்திரப் பேதங்களால் பூரணமாயிருக்கிற சித்திரப் படமானது தனது படபாவத்தை விடாதுருப்பது போல வெள்க.

(க)—நாரணன் காரியங்களினால் மறைக்கப்பட்டது போல விளங்குவது வியவகார மாத்திரமென்பதாம். 17

(அ-கை)

ஞானகிரீடையுடைத்தானவன் தூர்லப

னென்றவனது ஞானபூதியைத்

திருஷ்டாட்ச பூர்வகமாகக்

கூறல்.

சத்தியசிக் கககனமா யக விடிநமாயத் தேளிபொருளாய்த் தாறு மான்ம, சத்துவாக் துவையொருவ னானேன் நே மிகுநேளிவல் மடையென் றிவிற்ப். பொத்துடலிந் தியழநலி யவற் றெமயல் வாநனைய பு வடு நிந்து, மந்த மதி யினனென்ன தியானேநே சங்கையற மத்தீதன் மானும். 13

(பொ)—கோடியிலொருவன் ஆசாரியப் பிரசாதத்தினால் சட்வீத லிங்கங்களினாலும் சுருதியுடைய விசாரஞ்செய்து சத்தியஞான அகண்டானந்த லட்சணமாகிய பிரத்தியக் தத்துவமே நானென நிற்குான். அவ்ந்தியா வாசனையினாலுஞ் சாவகாச தோஷத்தினாலும் அவ்வேகியாகிய புருஷன் நேகாதிதனே நானென்றறிந் தபிமானிப்பது போலவென்க.

(க)—தேகாதி வாசனையிலுள்ள பிடிப்பு நீங்கி பிரத்யக் சொரூபத்திற் பிடிப்புள்ளதே ஞானகிஷ்டைக்குப் பிரயோசன மென்பதாம். 18

(அ-கை)

அக்கியாசுஞ் சூட்சும புத்தபுள்ள நிரர்கள்

அகத்தவியா விருத்தி யுபாயத்தினால்

ஞானனுபுகி யடைவதைத் திருஷ்

டார்த பூரவகமாகக்

கூறல்.

செங்கதிரோர் வெங்கதிர லெகிர் நிகழும் டேயித்தே
ரைந் தீரத் தீர்த்து, கங்கையினர் குளிப்புனைப் புனிதமுறு
மதிமான்கள் கைக்கோர் டாங்கு, மங்குலகை வெறும்பொய்
பசை யிலநெனத்தா ரத்தகற்றி மாகீரத்தாந், பொங்கி
விய வொருகுவை யை முனிவர்க ளநுபவிப்பர் போலி
யுள் ளத்தே. 19

(பொ)—தேகேத்தியாதி சகலப் பிரபஞ்சமும் மாயா
மாதிரிமென்று சைரியத்தினால் தேகி செய்து சருவவிலட்ச
ணமாகிய பிரபஞ்சம்காணத்தானுபுகியானது இருதயத்தில்
விலேவி ஐவங்குளா லடையப்படுகிறது. உத்தம புத்திசாலிக
ளாகிய புருஷர்கள் உலலோல கல்லோலத்தோடுங் கூடிக்
காணப்படுகிற மர்சிகாப் பிரவாகசுதை விட்டு கங்காப் பிரவா
கத்தை ஆசரிப்பது போலவாமென்க.

(க)—தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை வியதி செய்யுமிடத்தில்
யதாரதத யஸதுவான டடையப்படு மமன்பதார 19

(அ-கை)

பிராகிருத நுனங்கள் பிரத்தயக் தத்துவமனைதக்

சூரு மூலமாய் விசாரித்தறிகிறாந்

ளிலலையென்பதைத் திருஷ்டார்த

பூரவகமாகக் கூறல்

ஓன்றது மண்ணியதா மிகவேளிதாமினைத்தாது மொப்
பிலாத, நன்றா வம்பாத்தி னன்தோன்று ஞாலமெலா
நதுவித் தெங்குந், தன்றோய் பாவுமெழி லாத்துமதத் துவ

விரவி தன்னை யையோ, வன்றிய முடவுல துலாககிரையாத
ரித்து மதியா வன்றே 20

(பொ)—சர்வ ஜகப் பிரகாசகராகிய ஆதித்தனைக்
கூடைகள் விழியின் குற்றத்தால் தெரிசித்தற்குற்றாகஞ்
செய்யாததுபோல நித்தியாபரோட்ச சித்தமாகிய பிரத்தியாக்
காத்ம தத்துவத்தைத் தேகாத்மபுத்திகளாகிய அஞ்ஞ ஜனங்க
ளாதரிக்கிறார்களில்லை.

(க)—அஞ்ஞான தோஷத்தினால் ஆத்மப் பிரகாசத்தை
யிச்சிக்கவில்லை யென்பதாம். 20

(அ-கை)

தத்துவாஞ்ஞானமூலமான வன்னிதாஞ்ஞானமே

மூட ஜனங்களுக்கு வெருவித ஸம்ஸார

தாபஹேதுவா மென்பதைத்

திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்

கூறல்.

மன்னியவா னந்தவொளி வடிவமதாய் நிகழ்னுமீம்
மாஞா லத்தை, யன்னியமா மெனப்பாவித் தறிவில்லாள்
பெருந்தாபமடைவன் நீதி, மன்னியநீ பாநிகளிற் றிருசிய
மாய் மிளிர்நருந்தன் மேனிச் சாயை, தன்னினைவே நென்
நெண்ணி மாமோகத் திவின்பழங்குந் தவிச்சே யொத்தே.

(பொ)—நிரதியாய்ந்த சத் சித் விலாசமாகிய ஜகத்தை
யாத்மப் பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னிய மென்று கருதிய
மூடன் வெருவித கருசாரக் கிலேசங்களை யடைகிறான்.
நீபாதியாசிரயங்களினுற் றனது சாரத்தைச் சம்பந்தித்துக்
காணப்படுகிற சாயையை யன்னியமென்று கருதிப் பரிப்பிர
மித்த பாலகன் ரூபமடைவது போலவாம்.

(க)—ஆத்மாவை யனாத்வைனக் கருதிய மோகமே
தாப ஏது என்பதாம் 21

(அ-கை)

மாயையினாலும் மாரா காரியங்களாலும்
ஆத்மாவிற்குக் காலதிரியாததின
மியாதொரு சம்பந்தமுமில்லை
யென்பதைத் திருவ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

மடமான மாயைதன துருவமிலா வான்ழதலாம் வகைக
ளாலே, தடமான வசங்கவொரு சிம்மயனைப் பேதிக்கத்
தக்க தன்றித், திடமான மழைத்தாரை தன்னுடைய துளிக
ளின்மேன் றிராக ளாலே, யிடமான பசும்பதும பத்திரத்
தை நனைப்பவிரித் தென்னோ லாமே. 22

(பொ)—அனிரவசநீய அளதி யலித்தையானது தனது
விலாசமாத திரங்களான ஆகாசாதி விகாரங்களால் அசங்க
சித்து ரூபமாகிய ஆத்மவஸ்துவைப் பரிசிக்கமாட்டாது;
வருவதாரையானது தனது சலகணங்களாற் பத்திரத்
தைப் பரிசிப்புதில் யோக்கியமாகாதது போலவாம்.

(க)—நிர்மலமான வஸ்துவை மலதோஷஞ் சம்பந்தியா
தென்பதாம். 22

(அ-கை)

மனோகற்பனா விலாசங்களான ஐகத் விகற்பங்
கள அசங்கசிதாத்ம நிஷ்டனாகிய ஜீவன்
முத்தனை ஸ்பரிசிக்கமாட்டா வென்
பதைத் திருவ்டாந்த
பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தோற்றாவு மாத்திரமிங் துருவான சகவிகற்பத்
தோகுதி யெல்லா, ழுற்றழறி சங்கமெலா மொருவியசின்
மயவென்னை யொட்டா வன்றே, மாற்றருமா ரோபிதமா
மலினாதி விசித்திரதன் மங்க ளெல்லாத், தேற்றமிகு நிருமல
மாய் வெளியுருவம் வியோமத்தைத் தீண்டுங் கொல்லோ.

(பொ)—இரச்சு சர்ப்ப சுத்திகாரசிக ஸ்தாணு புருஷ மரீசி சல கந்தர்வ மகராதிபோலப் பிரதிதி மாத்நிரற் களான விஸ்ரவ விதற்பங்க மானவை அவித்தியா காமகர்மாதி வாசனாலேச ரகிதனாய் நித்திய சுத்த புத்த முத்த சத்தியனாளு கண்டானந்தனாகிய வெண்ணைப் பரிசிக்கமாட்டா. அஞ்ஞ ஜனங்களு லாரோபிக்கப்பட்ட நீலத்துவாதி வர்ண விகாரங் கள் கிரீமலமான ஆகாயத்தைப் பரிசியாததுபோலவாம்.

(க)—சொசசமான சிதாத்மவஸ்துவை அந்தகாரமயமான ஜகத் விகற்ப மடராதென்பதாம். 23

(அ-கை)

தேகத்திரயங்களு மவற்றிற்குரித்தான தர்மங்களுஞ்
சர்வ சாட்சியான ஆத்ம வஸ்துவைச்
சம்பந்தியாவெனத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

பரிபுண மாகிநிறைந் திருக்கீதமோரு கரியான பாமா மென்பால், விரிவுறுசாக் கீர்த்திநோடு சொப்பனமே சுழத்தியேன விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு நாடோறும் பிறப்பிறப்புச் செறிந்த வாசி,வரியமநு முாகபதி வபுவினிற்குச் சுகங்கன்போல் வாய்ந்து மன்றே. 24

(பொ)—சர்ப்பசத்தையினால் ஜீவித்திருந்த சட்டையானது சர்ப்ப சம்பந்தமில்லாம னீங்குங் காலையில் சர்ப்பமோ சேஷித்திருப்பதுபோலத் குணத்திரயங்களின் துற்பத்தி நாசங்களால் ஆவிர்ப்பாவ இரோபாவ தர்மம்பொருந்திய அவஸ்தாத் திரயங்களும் அவற்றினதாசிரயங்களான ஸ்தூலகுட்சுமகாரணமான சரீரத்திரயங்களும் பிரததியகாத்ம சத்தையினுற் ஜீவித்திருக்கின்றனவாயினும் விவேக திருஷ்டியினு லத்தியாச சம்பந்த நீக்கமாகின்றபோது பிரததியகாதம வஸ்துவைக் கியா தொரு சம்பந்தமு மின்றித் தான் மாததிரமாய்ச் சேஷித்திருக்கு மென்பதாம்.

(க)—சர்வாதிஷ்டான பிரத்தியக் பிரஹ்மத்தை யோசுபாவ சத்தை யெனக் கூறியதாம். 24

(அ-கை)

தத்துவம் பதார்த்தங்களுக்குச் சத்தபேதமே
யன்றி யதார்த்தபேத மின்றெனபதைத்
திருவ்ட்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

சொப்பனமே சாக்கிரமே யெனப்புகலும் விசேட
ரிது சொல்ல வந் தன்று, துப்புறுமா யாமயமா துதலந்த
விரண்டினுக்குத் துலிய மெயா, மப்படியே பிரத்தியக்துப்
பாக்கென்னும் விகற்பமுநா மத்தா லான, தேப்பொழுது
மெய்தூதான சுகமேயிவ் விரண்டினுக்கு மியல்ப தாமே. 25

(பொ)—ஜீவனென்றும பரனென்றுஞ் சொல்லப்படு
கிற விகற்பமானது நாமமாதிரமாகிறது. யாதொரு காரணத
தினால் ஜீவபராளுக்குச் சத்தியஞான சுகமே சொருப லட்ச
ணம். அன்னிதாக்கிரகண ரூபமான ஜாககிர சொப்பனப்
பிரபஞ்ச முழுவது மாயாமயமா யிருந்தாலுஞ் சாக்கிரமென்
றுஞ் சொப்பனமென்றுஞ் சத்த பேதத்தினால் வியவகரிக்கப்
படுவது போல்வாம்.

(க)—திருவ்ட்டாந்தமே தாஷ்டாந்தமாயும், தாஷ்டாந்தமே
திருவ்ட்டாந்தமாயும் பெரியோகளை சொல்லுவது பிரத்திய
காதமாவே பரமாத்மா, பரமாத்மாவே பிரத்தியகாதமா வென்
பது போலவாம். 25

(அ-கை)

விஸராத சித்தர்களாகிய ஜீவன்
முத்தர்க ளனுபவ
முரைத்தல்.

புறப்பொருளின் வருவிசன சம்பந்தத் தாலிபைப்புப
பொருந்து றதாயிப்; பறப்பறவிந் தியவழிச்செல் லாதடங்
கிச் சுகவிகற்பப் பற்றேன் றீன்றிச், சிறப்பமாதன் னுனந்த
மாத்திரமாயத் தவித்திருக்குஞ் சித்தம் பெற்றே, நறப்படு சாக்
கிரத்தினுந் சுழுத்தியநு பவத்தினிலைத் துவகைகூர்வார்.

(பொ)—வாகியாந்தர சங்க ரகிதராய் அத்தியந்த முப சாந்த சித்தராய் ஜீரோஸ்வர ஜகத்பேதப் பிரமரகிதராயிருக்கிற ஞானசிஷ்டர்கள் சுவாராச்சிய சாம்பிராச்சிய சுகத்தில் ரமித்துச் சதா சாக் கிரத்துக்களா யிருந்தாலும் சுழுத்தி காலம்போற் சுகஜமான சமாதியானந்தத்தையே யெல்லாக் காலத்திலு மனுபவிக்கிறார்கள்.

(க)—ஜீவத்துவ நீங்கிய பிரஹ்மசிஷ்டன் ஆனந்தப் பிரஞ்ஞையோடுந் திருபதனாயிருப்பனெனக் கூறியதாம். 26

(அ-கை)

அவிவேக ஜனங்களாற் சீவன்முத்தன் கருத்தா
போக்தா வென்று கிரகிக்கப்படுபவனாகிலும்
பரமார்த்தமா யவன் தனுபவத்தினுற்
கருத்துருத்துவாதி தர்மமவனுக்
கின்றென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

காயமுயல் வுறுத்தும் கட்டுற்றே ரௌணமிகக் கருத்த
னென்றே, யேயநீணைக் கின்றனரே லதனுலென்னிருந்தபடி
யிருக்கின் றேனும், ரேயவரு மேகமதிற் புக்கானென் றறு
முடர் துணியப்பட்ட, தூயதுளிர் மதியமவ்வா றம்புதத்தி
வணித்தேனுந் தோயுங் கொல்லோ. 27

(பொ)—திரிவிதகரண வியாபாரத்திலே திருஷ்டி யுடைத்தான பாமர ஜனங்கள் அசங்கசிதாதமராமனாகிய ஜீவன் முத்தனைத் தொழிற் செப்பவனென்று கிரகிப்பார்களாயினு மவர்களது ஸித்தியாக் கிரகணத்தாற் சீவன்முத்த னந்தத்தர்மம் பொருந்தினவ னாகமாட்டான். மேகசிஷ்டமாகிய சலனாதி தர் மத்தைப் பாமர ஜனங்கள் சந்திரானிஷ்டமென்று கூறுகின்றா ராகிலும் அந்த மேகசிஷ்டமான சலனாதி தர்மஞ் சந்திரனுக் கில்லாதது போலவாம்.

(க)—அத்தியாச பேதப் பிரமண நீக்கத்தி லாதம்ப் பிரகாச முண்டாமென்பதாம். 27

(அ-கை)

அத்துவித தரிசியாகிய ஜீவன்முத்தனுக்கு
வியவகார காலத்திலுந் துவைதப்பிராந்தி
யுதியாதென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

மித்தையதாயந் தோன்றுமேந் றேன்றுறுக விவ்
வுலக விசித்தி நந்து, எத்துணையாந் றத்துவவித் தாகிநிக
மேனக்துவநு மானி யேதோ, சுத்தமயக் காங்கனவிந் பயந்
தருகைப் பகடாநி திகழு மேனு, மோத்தவிது சோப்பனமே
யேன்றுசுந் திப்பவனுக் குறுமோ பிதி. 28

(பொ)—அனைகவித நாமரூபாதமகமான சகல ஜகத்
விசித்திரமு மிந்திரசாலம்*போன்று மாயாமாதிரமென்று
கண்டு ரமித்திருக்கிற ஜீவன்முத்தனுக்கியாதோரானியுமில்லை.
சித்திரா தோஷத்தினுந் சோப்பனுவஸ்தையி லனைக வித
கச முதலான வடிவங்களைக் கண்டனுபவித்தோமென்று சிந்
தித்தாலுஞ் சூக்கிரத்தோடுகூடிய புருஷனுக் கதனாலோரானி
லாபங்களில்லாதது போலவாம்.

(க)—ஸ்வரூபப் பிரகஞையுடைத்தான விவேகிக்கு மாயா
ரூபமான அன்னிய சிந்தை யின்றென்பதாம். 28

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தன் பிராரத்த சுயமட்டுஞ் சகலமு
மித்தை யென்று போகம் புசிப்ப
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

அனைத்துலகு மசத்தேள்மே நெடுங்கால நன்றாக
வாயந்நோர்ந தோலுந், தினைத்தென்னும் பிரியாந்தத் தியா
த்துமதிட் டியைச்சுத்தநீ செறித்தே நிற்பா, னுனத்ததும்ங்
கானனந்தா னெக்காலு மில்லையென வொருப்பட் டோனு,
மனித்திகழ்தன் முகங்காண விரைந்தத்தங் கைக்கொள்ளன்
மானு மன்றே. 29

(பொ)—சகல ஜகத்துங் காலத்திரயத்திலு மில்லவே யில்லை யென்று சதா துடி. நிச்சயமுடைய ஞானநிஷ்டனான வன் சரமசரீரபதன பரியந்த. 9 'பாமர ஜனங்கள் போற் போகம் புசிப்பன், முகுரத்தில் முகமில்லையென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் முகதரிசனத்தின் பொருட்டிக் கண்டறியை ஆசிரயிப் பது போலவாம்.

(க)—விஷயங்கள் சத்திய மின்மையால் அவற்றிலவா வின்றிப் புசிப்ப னென்பதாம். 29

(அ-கை)

வாசனாத்திரய மகிதனாகிய ஜீவன்முத்தன்
மனதிலியாதொரு சங்கமுமில்லாதவ
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

பொருத்தறறு மாதாவாய் கவளங்க வளந்தோறும் புல னும் றலும், பெருத்ததுயி லாபீசுகதான் வேறென்றுந் தெரி யாத பெற்றி போலப், பெருத்தவிழி யாற்றலில் வலகேனும்ந் தீரகாலம் பாதித்தி டாலுந், தீருத்தறறு மகந்தோரோள் னொளியாலே யாதோன்றுந் தெரிகி லேனே. 30

(பொ)—இந்திரஜாலத்தினுண்மையைத் தெரிந்த புருஷ னிந்திரஜாலக் காட்சியினால் மன தில் மயக்கமடையா திருப்பது போல, ஆத்ம சன்னிதியிற் காணப்படுகிற தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச மிந்திரஜாலம்போ லென்னுமதுபவத்தினால் ஜீவன் முத்தனியாதொரு மயக்கமுமுருன். ஸ்வரூபஸ்தியினின்று நழுவுதலையு மடையான் நித்திரா பரவசனாகிய பாலகன் மாதாவினாற் கொடுக்கப்பட்ட கவன பக்ஷணந்தோறும் கவன பக்ஷணந்தோறும் வெருவித சதா திருஷ்டாந்தங்களாற் போதி தனையிருந்தாலு மனதி லியாதொன்று மறியா தனுபவித்தது போலவாம்.

(க)—அதீதானுபவ சுகத்திற்கலந்த வறிவுக் கவவானந்தப் பிரஞ்ஞையைத் தவிர அன்னிய பாவ முதியாததெனக் கூறிய தாம். 30

(அ-கை)

துவைத திருஷ்டியினு லத்துவித திருஷ்டி
மறைபட்டிருப்பது போல அத்துவித
திருஷ்டியினுற் றுவைத திருஷ்டி
மறைப்படுமென்பதைத் திருஷ்
டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

திருசியந்தான் புடமாகத் தீகழுமென்ற புமவுருத் தீகழா
தாதும்ருமையறு புமவுரு விலங்குமென்ற நிருசியமற் நிலங்
கா தாமே, மருவலுறு மறுகீவுத் தெரியுமென்ற லிப்பும்
மறைந்து போதுந் தெரிவுறுமே லிப்பும் மறைந்துபோ
மவிவாறுந் தீவு தானே. 31

(பொ)—வாகிய விஷயாசக்தியினுற் றிருசியப் பிரபஞ்ச
முறுதிப் படுங் காலத்தில் அகண்டானந்தைகரசராகிய பூமாத்
மாவானவர் பிரகாசிக்கமாட்டார. சத்தியாதி லட்சணராகிய
பூமாத்மா நிஷ்பிரதிபத திருஷ்டியினுற் பிரகாசிக்குங்
காலத்தில் ஆராத ஜடநாக ரூபமான திருசியப் பிரபஞ்ச
மறைபடும. தீவாந்தரத்தி லிந்தப் பூமி காணப்படாமலும்
இந்தப் பூமியில் தீவாந்தரங் காணப்படாதது போலவாம்.

(க)—ஞானதிரு ஷ்டியாற் பிரபஞ்சமும் பிரபஞ்ச திரு
ஷ்டியால் ஞானமு மறைபடுமென்பதாம். 31

(அ-கை)

சுபேசசை முதலிய பூமிகாப்பியாசக் கிரமமாகப்
பிரமாண ஞானனுபூதி உறுதிப்படுங்
காலையில் துவைத வாசனாப் பிராந்தி
திருஷ்டி மறைபடுமென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

சந்திரன்றன் கலையென்ப தனுதினழம் பெருததலைச்
சாந்தி தாகின், மைந்தனுபே ரிருளான தடைவாக நாச
முறு மாபு போலச், சுந்தாநம் பிரபோதம் பயப்பய்ய மிக

வளர்ந்து துன்னு மென்றல், வேந்துயர்செய் விப்பிரமை
துகடர விருதயத்தில் வியந்து போமே. 32

(பொ)—ஆசாரியருபதேச பூர்வகமான மகா வாக்கியா
ர்த்த விசாரஜன்னிய விவேக ஞானமானது மனன நிதித்
தியாசனாதிக்கிரமமாக விருத்தித் துவயம்பாதியினால் அகண்ட
விருத்தி ஆருடமாகப் பிரகாசிக்கும்போது மனோ நிஷ்டமா
சிய கத்தருத்தவாதிப் பிராந்தி வாசனைகளெல்லா நிர்மூல
மாக நிவிர்த்திக்கும். சுக்கிலபட்சத்திற் கிரமமாகச் சூரிய சம்
பந்தத்தினுற் சம்பூர்ணராய்ச் சந்திரன் பிரகாசிக்குங் காலத்
திற் கிரமமாக அந்தாரம் நிவிர்த்திப்பதுபோலவாம்.

(க)—பரிபூர்ண ஞானனுபவ காலத்திற் பரிசின்ன
பாவந் தோன்றாதென்பதாம். 32

(அ-கை)

பிரஹ்மானந்த திருப்தனாகிய ஜீவன்முத்தனுக்குக்
கிரியா சியம மின்றென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

பிரமவது பூதிநு மோருகவையா னிறைவுபெறு பேரி
யோர் தம்பாந், கருமவது பந்தத்தால் வருவிதிக னெல்லா
ழங் கழன்று போமே, வரமநுள்சித் தர்கடேரிவித் தீமீரகா
யனமருந்தி மகிழ்வார்ந் தோர்பாந், நரமுறுபா கத்தால்வந்
துறுமருந்தின் விதிகளெலாந் தங்குங் கொல்லோ. 33

(பொ)—பிரஹ்மாத்மையி்க ஞானனந்தானுபுதியினுற்
பரம திருப்தனாய்க் கிருத கிருத்தியனாயிருக்கிற ஜீவன்முத்த
னிடத்தில் கர்ம சம்பந்த விதிகள் பிரியமின்றி நிவிர்த்திக்
கின்றன. யோகசித்தனால் பிரத்தியக்ஷமாகக் கொடுக்கப்
பட்ட ரசாயனாதி திவ்விய ஷாஷத பாணங்களினுற் றிருப்தி
யடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குப் பிராகிருதாவுஷத பாணங்
களானவை ருசியேதுவாகாததுபோலவாம்.

(க)—ஆத்மானந்த திருப்தனை ஜீவன்முத்தனுக் கிராசத
விருத்தியின்மையால் கண்மந் தானே நீங்குமென்பதாம். 33

(அ-கை)

கிருதகிருத்தியனாயே சீவன்முத்தனது சமாதி
சீலத்துவம் லோகானுகிரக நிமித்த
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சகலவடி வழந்தாறாயத் தீகழுமுனி வானுமோரு சமாதி
தன்னை, யகிலமநீ னுட்கழிப்பான் முன்போலன் புற்றுமிக
வாதரிப்பா, ளிகிலவாப் பழநிறைந்த புபால ஹேருவன்ற
னேரம் போக்க, வகைவகையாந் சதூரங்கந் தனைநேயம்
வைத்துமிக வளர்ப்ப னன்றே. 34

(பொ)—அகண்டைக ரசானுபூதி பெற்ற வித்வான் பூர்
வானுகுணமாகப் பிராரததகரீம் நிவிரத்தி பரியந்தஞ் சமாதி
நிஷ்டடையையே ஆசிரயிங்கிருன். சர்வ சாம்பிராசிய சம்ப
ன்னனாகிய ராஜாவானவன காலநேஷபத்தின் பொருட்டுச்
சதூரங்க பலத்தை ரகிப்பதுபோலவார்.

(க)—ஞாசரியுடைய சமாதியனுஷ்டானமும் லோகானுக்
கிரக நிமித்தமெனக் கூறியதாம். 34

(அ-கை)

ஜீவன முத்தனல் விடப்பட்டவையே
நிஷேத சாஸ்திர சம்மதமெனத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

விதிகளெலாந் செய்யாமல் விடுத்தோனையான்மா வை
மிகத்தேரீந் தோய்யப், பொதுவெனுமா மறைபுகலு நிடே
தமெலா மாநந்தம் பொருந்து விக்குந், தீமருவு கருமமாந்
தீரநோக்காந் சோம்பனுக்குந் செய்கையாதுங், கதுவுற
வேண் டாவென்று புகல்வோன்றன் மொழிகண்மனோ கரங்
களாமே. 35

(பொ)—விது நிஷேத சகல நியதிகளையுங் கடந்த சங்
காத்மமாத்திரந் திருப்தனாகிய சீவன்முத்தனைச் சுருதி சம்பந்

தங்களான நிவேதங்க ளியாவுஞ் சந்தோஷிப்பிக்கின்றன. சகல வியாபாரங்களிலும், விமுகளாய் அத்தியந்தஞ் சோம்பலுடைத்தான புருஷனுக்கு நீ வாதொன்றுஞ் செய்யவேண்டாமென்று சொல்பவனாகிய புருஷனது வசனங்கள் மனோகரங்களாயப் பலிப்பதுபோலவாம்.

(க) ஞானியாகிய சீவன்முத்தனால் விடப்பட்ட சகலமும் நிவேத மெனக் கூறியதாம். 35

(அ-கை)

தத்துவஞானி விதிங்கரனாகா

னென்பதைத் திருஷ்டாந்த

பூர்வகமாகத்

தெரிவித்தல்.

தத்துவத்தை யனவராத மனுசந்தீர்த்திமுனியாந் சார்வபௌம, நேத்தபடி நிற்பினுமெல் லாந் செயினுந் தாவனே வொண்ணு அமா, லித்தரையெல் லாங்கைக்கொண் டரசாண்டு வேண்டியவா றிருக்கும் வேந்த, னத்தனுமன் னுயிர்க ளாலேவல்கொளந் கெக்காலு மரியனுமே. 36

(பொ)—தகணடைகரச பிரஹ்மதத்துவானுசந்தானபராயணனாகிய முனிந்திரானவன விதி நிவேதனின்றிச் சுதந்தராய்ச் சஞ்சரித்தாலு மிதர ஜனங்களினது நியோசகிய விஷயனாகான். யேகசக்கிராதிபத்தியம் பெற்று யதேசசாபாநாயச சாவசுதந்தராயிருக்கிற ராஜாவானவன் றனது நியோசகிய ஜனங்களாற் சாமானிய விஷயத்தில் பிரவீர்த்திக்கப்படமாட்டா னென்பது போலவாம்.

(க)—சத்திய ஞானனந்த ஸ்வரூபமே தானாயிருக்கும் ஞானி விதி விலக்குகளினு லேவப்படா னென்பதாம். 37

(அ-கை)

ஞான நிஷ்டனுக்குப் புண்ணிய பாவகர்மங்

களா லானி வீர்த்தி யில்லை யென்பதைத்

திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்

தெரிவித்தல்.

பாமார்த்த நோக்கமுடை யவனுக்கு முன்னொடுபின் பண்ணப்பட்ட, தருமாதன் மத்தொழில் ளாற்சம்பத் தேவி பத்தே சுற்றும்ன்றும், பெருமேகம் பொழிதருநீர் முழக்கா லும் வெப்பமிகப் பெறுத லாலு, .மேரிமேவு பாலைவனத் தின்பயிருக் கேற்றமுட விழிவு மின்றே 37

(பொ)—விவேகி புருஷனுக்கு ஞானேதய பூரவோத்திர காலங்களிற் செய்யப்பட்டதாயுள்ள புண்ணிய பருவகர்மவக ளால் லாப ஷ்டை சம்பத்தமுண்டாகிறதுல்லே. மேக வருஷத் தினாலுஞ் சூரியாஸ்மித் தாபத்தினாலுமுஷாபூமியில் பயிர் விர த்தியு நாசமும் பவியாதது போலவாம்.

(க)—ஞானியான்வன் அகர்த்தாவாதலால் புண்ணிய பாவத் தொடக்கினால் வரும் லாபா லாப மவனுக்குண்டாகா தெனக் கூறியதாம். 37

(அ-கை)

ஞானி பிராரத்த போகம் புசித்துத் தீர
வேண்டு மென்பதைத் திருஷ்டாதே
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஒல்லவினை யாலுண்டாந் சம்பத்தே யாதல்ல தொழி ந்த தாதல், வல்லையது பரித்தோறையப் புரு - ஸ்மிது திருத் தியினை மருவுவாறு, லல்லச்செயுந் பாம்பாட்டி தன்வயத் திலகப்பட்ட வரும்பு யங்கம், புல்லியவ வியற்றுதண்ட விதி களைநீங் குறச்சமாத்துப் பொருந்துங் கொல்லோ. 38

(பொ)—பிராரத்த போகத்தினு லதிகத் துக்காதுபவம் வந்தாலுஞ் சுகானுபவம் வந்தாலும் விவேகி புருஷன் புசித்தெ வனாகவே திருப்தி யடைகிறான் பாம்பாட்டுவோன் வசமான சர்ப்பமானது அவனதின மாய்ச் சுகதுக்க மனுபவிப்பது போலவாம்.

(க)—ஞானி விட்சேபமாக பரியந்தமும் பிராரத்தம் புசித்தே தீரவேண்டுமெனக் கூறியதாம். 38

(அ-கை)

பிராரத்த கர்மாஹ்பவத்தினால் விவேகி புருஷ
 னந்தத் தாபநுந்ர னென்பதைத்
 திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
 தெரிவித்தல்.

ஆன்மவறிவுடையவன்முற் கருமபரி பாகவசமடைந்தோ
 னேனுந், தான்மருவு நன்பரம வவத்யிதா மெனத்தேறித்
 தவரீவு நன்னுன், காண்மருவு வழிச்செல்வோன் கால்
 வருத்த மெயதுகினுங் கிராமாந் தத்தின், மென்மருவு வழி
 யாவைத் தெளிந்துவதுந் திடைவிசன மெவா னன்றே. 39

(பொ)—அத்துவ தரிசியாகிய புருஷன் பிராரத்த
 கன்ம சுபாவங்களை யறிந்து கர்மாஹ்யமே நிவிர்த்தி யேது
 வென்னு நிச்சயத்தினுற் கிலேசமுறான். கிராமாதி மார்க்க
 பரிமாணத்தை யிவ்வனவென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் சஞ்சா
 ரத்தினால் கிராமமுடைத்தானவனாயிருந்தாலும் வழிமத்தியிற்
 றுக்கியாதது போலவாம்.

(க)—பிராரத்த முடிவை யறிந்தவ னதனால் வருஞ் சுக
 துக்கத்தைக் கணியானெனக் கூறியதாம். 39

(அ-கை)

பிராரத்த துக்கம் மகசதாய் வரினும் விவேகி
 புருஷன் சித்தவிக்ஷேபமுற னென்ப
 தைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
 தெரிவித்தல்.

அகம்புறமுற் பாமான்மா வொருவனே யாமெனநன்
 கறிந்த ஞானி, மீதுந்த விச னமதுறினு மோர்சிறிதுங் கிலே
 சமே மெவானன்றே, சேகங்கலங்கு போரிழகத்தே விசய
 முற வொருநோக்காந் தீர னுறே, னுகம்பரவு மோட்டல
 ரால் வருந்துறினுங் கிலேசமந்நிப் முறுவ துண்டோ. 40

(பொ)—உன்னிலும் வெளியிலுஞ் சர்வமும் பிரத்யக்
 ஸ்வரூபமென்று பிரமாணபூர்வகமாக யறிந்திருக்கிற புருஷன்

பிராரத்த கர்மாதீனமாய் வரு மகத்தான கஷ்டமடைந்தாலுஞ்
சித்தத்தில் பரிதாபமுருன். யுத்த முகத்திற் சத்தரு ஜயத்
தையே முக்கியலாபமென்று கூருது யுத்தஞ் செய்கிற புரு
ஷன் சத்துருக்களால் மிகவும் அஸ்திராதிசனாலுபத்திரிக்கப்
பட்டாலுந் தீனதை யடையாதது போலவாம்.

(க)—சர்வமு மாதம் சொருபமாய்க் கண்ட விவேகிக்குஞ்
சுயதிருஷ்டியில் பிராரத்த கர்மந்தோற்றமு மலாதமானுபவப்
பிரஞ்ஞையாய வினவதுவென்பதாம். 40

(அ-கை)

மகத்தான விஷயமும் விவேகியை ருரப்பிக்க
மாட்டாசென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஞாலமதி லுறுவிபவ நனிபரம வம்புதமாய் நண்ணு
மேனுஞ், காலவத னதுவாய்மை தனையறிந்த மாதீரன் றனை
மயக்கா, கோலமடவரல்வோங் துரம்பையின்மேலலங்கரி
த்துக் கொள்வா நின்றேன், கேலவினத் தாற்றனைத்தேர்
விடலையையாயினுமயக்கக் கிட்டாவிடே. 41

(பொ)—பிரபஞ்ச சம்பந்தியான கிருக்குச் சந்தன வனி
தாதி பதார்த்த விசேஷமானது அஞ்ஞ ஜனங்களுக்குப் பா
மாற்புதமாய்த் தோனறினாலும் உண்மைஞானியான தீரனை
மயக்காது. ஸ்திரீ வேஷதாரியாகிய புருஷன் ஸ்திரீ வேஷா
னுருபங்களான விலாசங்கரிஞலவன துண்மையை யறிந்திருக்
கிற புருஷன் அததியந்தங் காழகனாயிருந்தாலு மவனை
மோகப்பிக்கிறதில் சமர்த்தனாகாதது போலவாம்.

(க)—விஷயத்தின் முடிவை யறிந்திருக்கும் விவேகிக்
கதனாலானி யின்றென்பதாம். 41

(அ-கை)

ஆத்மானந்த திருப்தனாகிய விவேகி புருஷன்
பூர்வம் போல விஷய விசையினுந்
சோவை யடையானென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

அகத்தீனிந் தாமேலா யிலங்குகின்றவான்மவடி வாய்
நிற் போனே, யிகப்பெருள்க டமினா ழுன்போல விசை
மே யியைவதில்லை, யிகுச்சியறத் தெய்வகதி யானிதி
யோரிடத்துற்ற லிலம்பா ளேனோ, னுகத்தீனிழன்
போலெளிய னெனக்கருதிப் புகன்றுலாவ துண்டாகி
கொல்லோ. 42

(பொ)—எல்லாக் காலத்திலு நிசானந்தானுபூதியினால்
திருப்தனாகிய ஞானநிஷ்டன் அஞ்ஞான தசையில மயக்க
முற்றதுபோல விஷய லாபா லாபங்களைக் கருதிச் சுகதுக்கம்
பொருந்தான். தரித்திரன் தெய்வ யோகத்தினால் நிதிலாபம்
பெற்றதின பிறகு தீனதை யடையாததுபோல.

(க)—ஞானி மகததானிய பிரஹ்மானந்த நிதியைப் பெற்
றவ்வானந்தத்தில் களிப்புற்ற காமனயிருப்பதால் விஷயப் பிர
யோஜனத்தைக் கருதானென்பதாம். 42

(அ-கை)

மயித்திரியாதி குணங்கள் விவேகியான் பிரஹ்ம
நிஷ்டனிடத்தில் சுபாவமாகவே விளங்கு
மென்பதைத் திருவ்டாரத் பூர்வக
மாகத் தெரிவித்தல்.

பெரியவிழ் மறுவுறுதன் மகிமைசேறி பேரியோனைப்
பெருநா னத்துக், துரியசுப குணங்காலங் கரிப்பனபோ
லுத்குயம்வந் தோன்று நிந்த, மறையனவன் றன்வயபுயச்
சுகிந்தரயிருக்கினவற்காணாறோரும், புரையறுமல் வரை
யனையே தானேவந் தோன்றிமிகப் பொலிவானறே. 43

(பொ)—பிரஹ்மாதுபவ சுவராசரிய சாம்பிராசரிய விபூதி
யையடைந்திருக்கிற சீவன் முத்தனுக்கு உபநிடதப் பிரசிடதங்
களான மயித்திரியாதி சகல குணங்களும் அலங்காரமாகச்
சுயமே பொருந்தியிருக்கும். ராஜாவானவன் அததியந்தஞ்
சுகிந்தராயுஞ் சுவாதீனனாயுமிருக்குவ காலத்தில் அவனது
பிருத்தியாளு மிஷ்ட ஜனங்களுந் தாமே வந் தனுசரிப்பது
போலவாம்.

(க)—சுத்த சத்துவ விருத்தியை யுடைத்தான சீவன் முத்தனை மயித்திரியாதி குணங்கி தாமே வந்தனுசரிக்கு மென்பதாம். 43

(அ-கை)

பிரமாண சித்தமாகிய சுவானுபூதிப் பிரதான
மான ரகசியார்த்தத்தைக் கூறிப் பிரகா
ணத்தை யுபசம்மரித்தல்.

அத்தான மோயில்லை யிவ்வுலக முளதாமென் றறைவ
தெங்கே, வித்தான வடிவாநீர் வேசதே சிகரெனக்கொல்
விகழ்பநீர் சேய்த்தா, மெய்த்தான வொருகவையாய்த்
தவித்துநிநு மலமாகி விளங்குந் தான, மெய்த்தானும் பரி
புரண கேவலமாம் பிராமமே யானுகின்றேன். 44

(பொ)—மாயையு மாயாகாரியங்களுங் காலத்திரயத்திலு
மில்லவேயில்லை யென்னுஞ் சகல சுருதிப் பிரமாணங்களினு
லுஞ் சொப்பிரகாசாத்ம வஸ்துவில் அந்தகார ரூபமானவவித்
தை வருகிறதற்கிடையிலை யென்னும் பிரமாணபுத்தியின
லும் ஞானிகளுடைய வனுபவத்தினாலும் விசாரிக்குமிடத்தில்
அஞ்ஞான மென்பதில்லவேயில்லை. அதன் கற்பிதமான
ஜகத பிரசங்கமு மில்லவேயில்லை. சீவோர்வர குருவாதி கற்ப
னையு மில்லவேயில்லை. திரிகரலத்திலு நிர்மாயமாய் அகண்டா
னந்தைகரசமாய்ப் பிரத்தியக்கபின்னமாய்ப் பரமாத்ம சொரு
பமான சோதுஸொன்றேயிருக்கும் பொருள் நானுகிறேன்.

(க)—அகண்ட சச்சிதானந்த பரமாத்வைத பரப்பிரஹ்ம
சொரூபமே பேதத்திரயகுனியமாய்த் தானே தானும் வினங்
கிய பொருள் நானாயிருக்கிறென்னென்னுந் திடானுபவப் பிரஞ்
ஞையுடைத்தான விவேகியே சகல பாசபந்த நிவிர்த்தயை
கருதகிருத்தியனுவெனக் கூறியதாம். 44

சதாசிவப்பிராமமென்னும் யோகீந்திரரால்
அருளிச்செய்யப்பட்ட அத்துவிதாசமநீசரி
யென்னும் பிரகாசனம முற்றிற்று.

சமாதியவத் தையிலுத்த்தோற் றைக்கோம்ப னுப
தேசஞ் சாற்ற லாலு, மமானமயப் பாமசிவேந் தீரனே
னுத்தே சிகவரியானனுந்நையாலுந், சுமாவிருக்கச் சநாசி
வமா தவனேதிவ் வத்துவிதச் சுவைப் பூங்கொத்தே,
யேமானடைக்கு மகழகமா மறிவுடையோ ராதாத்தா லெய்
தற் பாற்றும். 1

சுத்தசதா சிவயோகி வரியானே தியவிந்தந் தூய நன்
னூல், புத்தநலமுடையோர்க்குற் பவநோய்க்கோ ஈவுடத
மாய்ப் புகலலாதங், கொத்துநுபா தகங்களுக்கிக் கலுவாத
முபநிடதக் குறிப்பா மேலா, முத்தமமாமாநந்த வமுதநிறை
குடமா மென்றுரைப்பர் மேலோர் 2

துய்யசதா சிவப்பிரம மெனுமுனிவன் வடமொழியாற்
சோல்லப்பட்ட, செய்யவத்து விதாசமஞ் சரிதூலைச் செந்
தமிழ்ப்பாசி செய்து தந்தான், வையமிசைப் பொலிகழனி
மாநகர்வாழ் சோதிலிங்க வடிவமான, வையன்முத்தி ராம
லிங்க குருபானேன் எனகர்வாகீத மமைத்து நின்றே

அத்துவிதாசமஞ்சரியன்

பிழை திருத்தம்.

—o—o—o—

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
பரி	பறி	4	21
மையி	மயி	4	26
நிரு	நிரு	5	11
சம்சய	சம்யக்	6	23
சாற்றுரு	சாற்றுறு	7	18
சத்தாய	சத்தா	7	21
திண்	திண்	10	5
லெரி	லெறி	10	22
பருவ	பாவ	27	8
முன்போல	முன்போல	30	3
மறுவுறுதன்	மருவுறுதன்	30	21
தோன்ற	தொன்ற	30	23
மறையனவன்	மரையனவன்	30	23
பிரமாணபுத்தி	பிரமாணபுத்தி	31	15
யெமாணடைக்கு	யெமா லுடைக்கு	32	6
கொத்துருபா	கொத்துறுபா	32	10
மமைத்து	மமைந்து	32	17

DEPARTMENT OF THE ARMY
WASHINGTON, D. C.

உலகநீர் சந்தா திருப்பிக்
கேள்விநாள் சந்தா

இக்கொரு மாதம் தப்பித்திரிவை. இது, கையாடலுக்கு
கவனிப்பிவந்தது யாவதற்குரிய விஷயங்களும், மாதர் ஆடவர்
நுழைகளும், மனோலய சாதனங்களும், பிறவும் பிரச்சி
தீயியப்பட்டு வருகின்றன.

இந்திய சில்லான் பர்மாவிற்கு ரூபாய்	2—0—0
பிறதேசங்கட்கு	2—8—0

இவ்வொரு மாதந்த பத்திரிகை. இதில் சரித்
கரத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அடங்கியிருக்கின்றது.
நீண்ட பூர்வம் உமாதேவியாரின் பரிசுவர்த்தன வரலாறு
ய் இருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டது; சமஸ்கிருதத்தினிள் தம்
தமிழ் மொழிபெயர்க்கப்படுவது இக்காலதின் போக்கு
வருமாகவும், படிப்போருக்குப் பரமானந்த தூதராய்ப்பெய்
ந்து விருக்கும்.

உள்ளுநீர் குடி
வெளிகாடு

குதுசித் சிந்தம்.

சென்னை

வினா எண் 1-4-01

THE

உள்ளே வாங்கி

CONFIDENTIAL

